

DAN MORAND

HOTARELE SUFLETULUI

SEMĂNĂTORUL – Editura online
Editura online – februarie 2011

♥ *FLOAREA* ♥

Corola pudică cu sânge
din burniță culege roua
nămiezi incendiate petalele desfac

– iată –

stamine-n joc cum brâul horei fac
vegghind pistil lucind în pârg.

În zbor sprintar

sosește-un fluture hoinar

cu aripile translucide

perdele de la buduar.

Munteanul când adie în grădină

veșminte cad în falduri dese

prin crengi, ce samba o dansează

făcând covor la rădăcină

din hainele unei stripteuze.

Efemeride – fluturi albi

se culcă adormind pe veci

cu aripile împreunate-n rugă.

♥ ÎNTÂIA IUBIRE ♥

Pe fraga buzelor zăpada
ți-a stins nespuse doruri multe
uscată de-i vom rupe creanga
pulsarea sevei să ne asculte.
Canarul fluieră stingher
cu noi înlănțuiți pe pleoape
a tale mângâieri irump în colier
prin valea pieptului trec vaduri peste ape.
Beau până în străfund pocal de subsuori
cu buzele acordez prin plete
plăcerile ascunse în coarde de viori.
Nesățioasă cu tentacule strânse mâna
din sânul tău stă gata să se-nfrupte.
Fosforescenți iei licurici de mai,
înmuguresc sclipind a tale bucle,
din cuibul coapselor un greier cobzar
culege mierea fagurelui în amurg de sânge.
Ai vrea să pleci, te rog ca să mai stai
de ezităm doar soarta va trage-al nostru zar.

♥ BOB DE GRÂU ♥

Leagănul palmei ocrotit-a sămânța în căuș
penajul degetelor cu amprente mângâia
bobul în care focul germinării sta închis
dospind trudita pâine sub tălpile de nea.
Soare - dezleagă apa vie prin doage de ciubere,
din iarna cununată, pe chip alb vâl de mireasă,
cu melci greoi și umezi născut-a în afară
mii colții verzi ai vieții ce se-mburdeau în salbă.

♥ *APA* ♥

Statornic trunchi de stâncă ți-a înfrunzit izvorul
clocita-i viață saltă din scorbura adâncă
scurmând țărâna fuge să țină vântu-n loc,
lingou de soare varsă tot aurul pe stâncă.
Salba tivită-n raze legând undă cu undă -
saltă pe pietre, mușchi soarbe cu buzele moi .
Prin tulnic de brazi nori pe creste sfidau tăcerea lustruită
mugeau în prăvălișuri cascade cu sunet de oboi.

♥ *DILEMĂ* ♥

În clipa pastelată-n gri pe alb
gogoșa des țesută cu firul de mătase
vibra ușor simțind a vieții boare
prizonier un flutur în formele-i păstrase.
Cu aripe plisate umfla găoacea crem
fin puful scurt pe corp îi răsărea
antene și picioare strânse ghem
metamorfoza-i vechi înveliș rupea.
Își încălzea în corp întreaga viață
din floare praf de soare s-adune în eter
și ezitam ca pentru un ghem de ață
să curm o formă nouă lucind în giuvaier.

♥ ERUPȚIE ♥

Afundul răscolit sta revărsat în lavă
rostogolindu-se la drum pornea
în vrajă gâtul încordat în salbă
purta stropi mari - mărgele de curcan.
Pe esplanadă se târa ca râma
încheieturile-i trozneau de zor
petale de maci roșii tiveau spurcata gură
încinse pietre smulse le duruia în zbor.
Nu avea glas doar zumzăia mișcarea
informă înghițea în trup vii forme
strâns-împietrit clădit-a lanțul magnei
sculpturi noi din trecute, sparte dogme.

♥ SPICUL ♥

Rupsei cu mâna spic de iarbă mare
mustăți de sevă verde înțepau vârtos
ca probă dinții zdrobiră bobul tare
până la brâu în lan ceream recoltei rost.
Palmele împreunate viu joagărul îl fac
săgeată vie spicul se repezi în jos
pieptul gol l-a primit precum recolta-n sac
cosaș tăcut în salt ce-l răscolea pe dos.
.....
Odată cu el în trupul de apaș se revărsă căldura
câmpii ce desfătatu-m-au prin ochi
goneau cu herghelii și-i încărcau măsura.

♥ *PĂDUREA* ♥

Pe schele lustruite de lumină
m-aș înălța spre vârful tău pădure
din răstigniți stejari de depărtare
un freamăt pururi inima să fure.
Când viețuiam în sate părăsitate
sara cu mure negre îmbrățișatăii plânge,
toamna iubiri apuse aprind ierburi uscate
în roua dimineții se primenește firea.

♥ *RÂNDUNICA* ♥

Arcuș negru țâșnit cu roșu gât de-ardoare
pe coardele luminii întinse spre pământ
cu volte dulci și prisme ascuțite
pleci și revii spre-a cuibului fervoare.
Cu-aripi de gânduri tangentă săgetezi sub pleoape
sorbînd fugar răcoarea castelelor de ape.

♥ *CANCEU* ♥

La gură îți duc buza hârbuită
amforă smălțuită cu modele de mit,
la vin să rup un codru de pită
cere trupu-ți rotund din lutul șlefuit.
Și beau mereu să tulbur a ta noapte
lovesc tăria mesii, aprig te țin de toartă
te sparg în zeci de cioburi, sfădească-se în șoapte,
Vrând să sfidez o clipă inconsecventa soartă.

♥ *COPILĂRIE CITADINĂ* ♥

Aglomerări de forme zidite an de an
din cuib de ciori cad stele în parcuri poluate
îți fac și astăzi jocul de cioburi colorate
când toamna frunze așterne sub pașii-mi pe maidan.
Visam cu ochii-n soare zvâcnind ca o paiață
pumnii vrăbii sfătoase ciupeau cu caldul cioc
cu necunoașteri aspre m-am priment la față
la "hoții și jandarmii" pocnea pușca de soc.

♥ PASĂREA ♥

Bolte întinse cresc a tale aripi
cu nemișcarea lor planezi ținând tăria
zănateci raze țeș pânze-n fâlfâit
calm vântu-și tremură în puf solia.
Sub scobitură umbra se pogoară
tu în înalt, ea pe pământ sfărmată
prin ochii-ți înălțimea suflă rece
căzând năpastă asupra ei cu ură.
Se scurge urmărind formă de formă
gonirea-i de nălucă nu îndoiaie ierbi în cioc
tu urci cu gât încins de-un nimb de raze
cu zbor șui în tărie lăcaș nu ai deloc.

♥ LAC GLACIAR ♥

Ai trup îngemănat de unde
îți tremură frunzișul de oțel,
găvan înconjurat de stânce ude
trecutele milenii le-a împietrit el.

Pliu vântul încrețește a ta frunte-
jos apa doarme somn de stâncă,
sus zbaterea armurilor sub scut
reflexii pure roca o fac și mai adâncă.

Solare lăncii, păstrăvi de lumină
în hora împietrită abrupt le e hotarul
singur tărâmul veșnic prin ochi de tău suspină
corăbii albe îi zidesc cleștarul.

♥ *FORME* ♥

Mișcarea naște forme - ia mersul ce încet
descrie o spirală strânsă-n cochilie de melc;
din cascade de purpură depuse strat pe strat
scoica-n abisul mării clădit-a interior palat,
suflarea apei prinsă cu vergile de sunet
o sechestră ecoul cu al furtunii muget,
un zmeu năpraznic în voltă din coadă a mușcat
păunul poartă-n liră luciul de ochi rotat,
perechi în învârtită vor sfredeli pământul
strigând pe românește, rădăcini prinde gândul.

♥ *CANARUL* ♥

Felie mică de bostan brumat
pătruns pe îndelete în cuibul de beteală
ca într-un cuptor încins sub soare arzător
pe caldele limanuri săltat-a plin de fală.
În cușca nichelată sub gratii stă închis
aripi de portocală abia că desfășoară
din gușa de lămâie, cu triluri ne-a surprins.
Se leagănă vergeaua sub jocul lui zglobiu
sunete în cascadă țâșnesc năvalnice-n șuvoi
canarul cu-al lui fluier compune doine noi
când luna în amurg pictează un nor liliachiu.

♥ *DEGETELE* ♥

Cel mare pavăză limbii
arătătorul călăreț pe trăgaci
mijlociul rob ziulica întreagă
inelarul faur circumscris iubirii,
doar prâslea – zăludul stă neajutorat.

♥ *PERPETUUM MOBILE* ♥

Trenul uruit de balaur metalic,
care alunecă pe pitonii șinelor
Locomotiva cântă - semnalul e pe stop!
Dar ultimul vagon replică - nu te opri deloc!
Pe stâlpii liniei electrice stă scris:
Pericol de moarte!

.....
Când treceți prin tunel lăsați geamul închis
și aprindeți o țigară - în jar
figuri misterioase se nasc, apoi dispar
riscați mai puțin să întâlniți
un nas rece într-un sărut stângaci.
Oricum indiferent trenul gonește mai departe.

♥ *PROPTEAUA* ♥

O lucitoare armură de cavaler mă strânge
dintr-un crenel o rază înfige în al meu corp
coif împănat pe țeasta celui din urmă orb
bolți ferecă trupul, în cercuri coaste frânge.

Treptele în spirai ling sutele de pași
ca într-o hologramă praful în fanta de lumină
aprinde bumbii vieții, puiul în ou suspină
fluturii gândurilor zboară în rai fără a fi lași.

Îmi pun capul pe umeri și-l fac culcuș de gânduri
port trupul de statuie mult prea inert și gol
cutia în rezonanță lansează note stol
ochiul spion se coace în talpa unei scânduri.

Artezian fluidul privirii se aruncă
când doru-ți suflă ca briza în ritual liturg,
brăzdeză oceane, atomi scânteie, curg,
patima-mi buclucașă în șa de noști s-aburcă.

♥ *TINEREȚE* ♥

Te știu tinerețe mai crudă ca fiara
ce-n haite se strânge, setoasă de sânge
vrei totul sau nimic, tu milă n-ai de nimeni
prea pură, prea aspră n-ai timp de a plânge.
Zburlie, zbanghie, cu mult prea șugubeață
te înfrupți din cadavre, greșești tinerețe -
te știu căci te-am avut și acum mă înspăimânți
ai răstignit magistrul, scuișând ia-i da binețe!

♥ *DANS CU UMBRA* ♥

Rușine tu destrăbălato, de-o viață în pantofi îmi stai
mă urmărești nedespărțită, când scurtă și butucănoasă
când cocoțată-n picioroange, un sol pribeag, fără de casă.
Seară de seară m-ai trădat și-n zori vii să îmi dai binețe
pe plaja de la Belvedere, deasupra-ți stau să te - ocrotesc
gândul e zborul spre înalt, în țărână umbrele clocesc.
Vezi, dansul meu cu tine, măiastro,
la focul haiducesc din vamă
sluțește rânjete-n ispite și arde figurini de stambă.
Să nu mă părăsești zăludo, oricât de mare ți-e aleanul,
când trupul n-o mai face umbră tu singură vei fi datoare
s-aprinzi a serii candelabre, în cari vor pâlpăi lumini.

♥ *PE SCURT* ♥

Mansarda asta din oțel și sticlă
O crisalidă germinând renaște
În fiecare clipă-i ou de Paște
Pe schelării aripi lucind din viplă.

Rânjiții dinți de țurțuri pe ștreșini o păzesc
Cu coamele din vârf tânjește spre Căi Lactee
Sub preșul din pridvor la broască dosită găesc cheie
Romanticele june ce sireapele iubirii jinduiesc.

Plecarea, depărtarea și uitarea
Surorile mezine ale morții
Vor chinui a cărnii floare-n pârg.

Perechea strânge-o în brațe plin de sânge
De n-ai să poți, fii sincer – hai minte-o frumos
Sub baldachin amănții dau viselor un rost.

♥ HAI MARE ♥

M-aș spânzura-n amiază de-o creangă de lumină
La geam sfioase ramuri mai şușotesc prin frunze
Sub pârgul din obraji șiragul de dinți luciv-a fără vină
O moartă vie - inertul sfidând cu zâmbetul pe buze.

Priviri nerușinate în priveghi cu sânge m-or diseca
Jerbe și coroane false vor condola îndurerata mămică
Fotografi vor declanșa blițuri, alaiul inert va pleca
Scoțând din teci stilete pe sobă va toarce o pisică.

♥ CALAMBURURI ♥

Subînțeleș jăratec sub cenușă
Nu ceri voie să intri, pleci fără să saluți
Ca să dezghioci la poante te prinzi ca o căpușă.
Uneori e de ajuns să fii o tipesă piloasă
De te adoră un șef, vă relaxați după masă.
Bătrânele din Occident se întorc acasă remontate
După o cură cu liftboy pe plajele din Orient.
Cu Ana "teama"-i dulce, păcatul ancestral mai savuros
De iezuiților le place raiul
... vom merge cu oșenii pe din dos.
Stau fiarele-n menajerie rânjind scheletice la soare
Prin blănille cu pete de rugină
șuruburi desfăcute când scârțâie le doare.
O nu-ți mai chinui căpșorul, mai bine să te recreezi
Ce faci: așa-i că nu gândești, tu numai șezi ?!

♥ LIBERTATE DE TOAMNĂ ♥

Fauri breslași în dangăt bat frunze de aramă
din codri urcă freamăt spre norii vineții
tăiați din stânci abrupte sar bidivii în vamă
a soarelui caleașcă s-a prăvălit în vii.

Revii arsă de sete, de vară îmbătată
din trupul tău mireasma pân' la înec o sorb
despici unde de piatră ce adânc și pisc îmbină
văpaia ta scânteie și-n ochiul unui orb.

Sub pași zac măști de epoci prea glorios cântate
arini golași se roagă pe-aleile din parc
porți umbra înfășurată în togă de crepuscul
ca raza unui laser destinsă ești din arc.

Pe când meștera lună brodează argintate
reclame insipide pe ziduri vechi de burg
castani și nuci aruncă grenade în cetate
tu hoinărești cu roua, în pași tălpile-ți curg.

Vrem să prindem dorințe-n imensul curcubeu
ce însetat de forme poate să te arate
pe când în milioane multiplicatul eu
ca scaiul se aține de tine *libertate*.

♥ ALEEA EROILOR ♥

Pe aleea pânză albă-n soare
statui treceți fără a da binețe
din pomi cu aripi de răcoare
magnolii plâng etern pe fețe.

Alai în cor aclamă libertate
decembre-i înflorit în sânge
se zbate piatra-n creștet frate
și doina din bătrâni vă plânge.

Să strângem hora brațelor la piept
eroi-martiri prin cruce au să crească
cu bronz topit iubirea curge drept
trecând prin voi în vatra strămoșească.

♥ *SCHIMBAREA LA FAȚĂ* ♥

Copacii beți de soarele nămiezii
în umbre fremătau adânc de ape
păștori trândavi cu câini roată cirezii
în drum spre mare setea s-o adape.

Corăbii blânde se opinteau în prund
la jug fetiș lingeau cornul tăcerii
în mers de rac zenitu-i tot mai scund
de stele sucombând în pâcla înserării.

Zdrențoși păstori fereau de apa moartă
din harpe rupte înspumate valuri
legau furtuni cu blestemata soartă
berbeci izbeau să-împingă falezele din maluri.

Se întoarnă zori, copite iscă marea
Poseidon în armură asmute herghelie
Pegași cu corp de alămuri rotesc zarea
Turma cu ochi de jar aprins mocnește vie.

Păștorii adapă vite, în aburi straie schimbă
iau bătele cu noduri și gata sunt de dus
pe când amarul mării li se usca pe limbă
se întorc să cheme câinii; dar ia-i de unde nu-s!

♥ *REUNIUNE* ♥

Dragi prieteni azi e întâlnire rară
potirele lovite se zbat în clavecin
cu tălpile întoarse din pierderea de vară
trezită-i nostalgia ce s-a învechit în vin.

Juneți cu nebunie leagă un pod din brațe
sub bolți de flori aprind făcliile în parc,
reînvie adolescenți cu fețe de paiate
în prag de noapte vise încoardă ruptul arc.

Pe cai din nou iluzii ce-ați galopat în van
să facem socoteala ce-am vrut și ce-am ajuns
în turnul lunii soarta încinge un can-can
când ceasul vremii toarce imperturbabil, uns.

Dragi prieteni, timpul ăsta ne cam trișă pe toți
în bănci iau loc bătrâni cu fețe de copii
din nuferii uitării cununi la tâmpile porți
sorbind cu inocență tristeți și bucurii.

♥ *VRABIE ÎN CREȘTET* ♥

Când ape clipocite în oglindă
Concentric cercuri joc de umbre scaldă
Copilul rățăcea în tindă
În creștetu-i vrabia ciupilea pana dalbă

Sfioasă cu aripi abia crescute
Se furișă mai mult printre boscheți
Prea gureșă-n trupu-i de lăută
Ținea isonul unor șcheți.

Nu bănuia piciful ce zace întrânsa
Când amândoi în prag s-au înălțat
Cu păsări nu poți să joci prinsa
Momește-le în palmă cu păsat.

Crescând zbura zăludă-n linii frânte
În camera cu-un ochi de geam închis de zare
Și prin asalturi neîntrerupte
Frângea piramida din cioc de suprafața tare.

Cu anii pasărea-a chircit-o entropia
Dar hârjoneli nebune nu regreta o clipă
Bătrânul pază-n poartă nu va reînvia
Savoarea amintirii în dinți fumează pipă.

♥ *TURMA* ♥

Berbeci izbind carenele de gânduri
Berbeci cu coarne sfredel, frunți bombate
Năvalnici, impulsivi, sărind și peste rânduri
Mă dau în lături, de nu mă răsturnați pe spate.

Besmetic dând asalt nu aveți nici un crez
Bicisnică turmă ești gata în cale de zdrobit
Trupuri faci praf sub copite, nu oftez, jubilez
În iureș cu furie gata să sfâșii
Ce anii cu migală țesut-au însutit.

Chiar noatine blânde behăie-n ceasul morții
Cu ochi însângerați și guri pline de bale
Nu vor primi nimic din tainul sfânt al sorții
Mânate de câini ce le-ațâță se duc dura la vale.

♥ *DUPLICITATE* ♥

Am doi gemeni de mână i-am așteptat să crească
băiatu-i un berbec cu coarne-n infinit
fetița cumițică cultivă flori în glastră
oracol, dă destinul înainte de împlinit.
Verigă cu verigă trecute clipe leagă
din goanga de fetiță se învârte-o domnișoară
cu ochi adânci în umbre și buzele de fragă
în trupul tânăr viața-i arcușul pe vioară.
Băiatul are chică de roib neșesălat
de toată societatea nu e băgat în seamă
butucănos la trup, la faptă icnește împiedecat
cu triluri glasul fetei pe îngerii îi îndeamnă.
De măritat în grabă cu nurii-i o să pot
saloanele cu fast hrăni-vor al ei profil divin
argatul de băiat la tarabă ține marfa în balot
bolovănoasa-i vorbă vinul îl schimbă în pelin.
Pe amândoi de mână îi țin ca într-un trup
ca un porumb cu puii din gușă să-i înfrupt
eu între ei dilema nu pot s-o curm de fel
ești vorbă buclucașă sau cânt de menestrel?

♥ *GRĂDINI ÎN OCTOMBRIE* ♥lui *Al. Jebeleanu*

Festin autumnal la pomii ce rodesc
pe ramuri arcuite cu fructe te îmbie
suav boarea culege buchet pelin în vie
cu stampe și blazoane de prânz împărătesc.

Fete din ginta Romei joacă îmbrăcate-n ie
cununile de brâuri pe brațe se rotesc
când roadele de noapte la pofte omenesc
drumeții să le împartă-n deplină armonie.

Pui lampioane aprinse de pulpe date-n pârg
cu donițe de vlagă sufletu-ți udatule-a cu sânge
la tâmple strângi dantele din valuri pe faleză.

Sirene-n prelung cântec cheamă a ta exegeză
crești printre giuvaieruri puieti fără de soi
cu-o strângere de mână crape muguri din distins altoi.

♥ *POLEI* ♥

Deunăzi nori de fontă deasupra așezării
dădeau ocol la blocuri rotind cail în stavă
se tăvăleau în tropot, tot foroind fără zăbavă
bălane piei scuturau fulgi până la dunga zării.

Ca cergi din Maramu' se întindeau prin parcuri și șosele
în dans fără aripi minusculii căluți de mare ,
striviți de anvelope, cizme, ghete scrâșneau tare
căci noaptea geru-i va închide în înghețate vele.
Ce-or înghiți în pante bolovani ai străzilor din Prund
pe care Juni călări coboară trecând prin Poarta Schei
sunt Albiori, Roșiori, Husari cu ploști la oblânc să bei.

Copitele scăpără scânteii pe luciul gheții spân
drăguțe stropesc busuioc din smalțul de Corund
pietoni cad ilar ca-n pânza lui Brueghel cel Bătrân.

♥ *BOLEROU* ♥

I

De mic copil muream în vis
pui galben într-un ou închis
când glezne iarba încingea
cununa roată-n crez lega
cu pletele de holde coapte
cad gânduri de cu zi în noapte
bătăi de aripi zorii au aprins
cu dalbe flori de șoapte te-am cuprins
plouă cu stele pe o mare moartă
din candela speranței lacrimi tivesc o poartă.

II

Fraged copil pluteai în vis
în globul lunii teama s-a înscris
când valurile mării gondole clătinau
beție de vârtejuri în crezu-ți se clădeau
aroma fânului dormea în căpițele uscate
câmpia răstignită te ținea pe spate
cu brațele întinse tu zorii i-ai cuprins
bătând la poarta lor în curcubeu destins
Luceferi și quasari se scaldă-n marea moartă
corabia speranței, te rog, ia-o de toartă.

III

Fiind copil creștea în vis
bănuțul păpădiei surâsul i-a deschis
când soarele văratic holde aurii cocea
el clăile de spice în cruce le clădea
ca lanuri unduind nuclee coapte
nasc gânduri de cu zi în noapte
zori de crepuscul norii i-au aprins
cu gene lăcrimânde de visuri s-a desprins
cad stele pâlpâind pe marea moartă
speranța ancorată în radă îl așteaptă.

IV

De mici copii ne dumiream în vis
pui ciugulind mirajul interzis
pe harpele câmpiei orchestrele cântau
cu găzele din ierburi ce glezne alintau
oglinzile în creste de valuri aninate
imagini dau falezei prin cioburile sparte
un piept matern răsuflă prin plajele din sud
a tălpilor amprente zac pe nisipul ud
înlănțuiți ne înălțăm în simfonii astrale
minusculi boabe de polen pierdute-n cap de cale.

♥ CÂNTEC DE LEAGĂN ♥

lui *Cris, Paul și Alex*

Nani, nani pușor
de suspini în somn de dor
hai să te așez pe un nor
agățat de-un vârful de munte
cu un lanț de pădărie
priponit de-un răcușor
să te deie huța-huța.
Veverița pe-a ei coadă
te va lua în vârful de brad
crengi de cetini legănat-a
vântul somnului pribeag.
Doi iepurași bucălați
în picioare cu patine
fac o cursă de viteză
prin castelele de gheață
sub cascade duruitoare
și-ți aduc imens cadou
o plapumă gri de ceață
când te smiorcăi dimineață.
Duduia veveriță sprintară
 prăjitura cu alune
o coace la foc mornit
iezi sprintari de capră neagră
sar pe colți de stânci golașe
la joacă bine-ai venit!
Pe imașul argintat
de bruma de dimineață
un arici mai dolofan,
ca un pepene cu spini,
strânge din ciuperci venin;
se păzește că-i șiret

de glazura sclipitoare
cu picățele de frișcă
și de ciorapul trei sferturi
cu dantelă și șiret,
mai bun este un tortuleț
turte dulci din buturugi
ce-s pătate de omăt.
Pe coastă departe, hăt
se trezește Moș Martin
mormăind morocănos
din laba încovrigată
vine să vă dea afine
la copii, la fini și fine.

♥ *UNEI PIANISTE* ♥

Sunând la ușa ferecată
În Piața Mică la etaj
Un domn cu flori de câmp, te cată
Vrea sufletul să-ți dea în gaj.
Să-l ții ascuns în pianul negru
Pe care stelele se scald
Alei de vis se-ntind pe clape
Când degetele adie cald.

Corole freamătă în ritmuri
Petale fine pe scrin curg
Iubirea saltă-n prag de seară
Cu goale tălpi pe trepți de burg.

Fereastra azi e-ntunecată
Orașul de Jos se oprește
Îndrăgostiți de altădată
Srăini salută soldățește.

♥ *SĂRITORUL ÎN APĂ* ♥

Amurgul macii își despoaie
Din soarele mort, în piscină
Azur de cer, un dans acvatic
Țes norii din dantelă fină.

Stai bronz în vârf de turn turnat
Săgeată de dorinți ascunse
Zbor cu-arabescuri prin neant
Trezind epave-n unde ascunse.

Brațele-n sus țin curcubeul
Pe trupul înălțat în salt
Jos - chiotul din suflet moare
Un șoim tânjind către înalt.

Rog incredibilul din dangăt
Când trupul ți se-înfige-n apă
Și cercuri nasc să moară-n capăt
Să prind ecoul care-mi scapă.

Platforma goală te așteaptă
Catarg pe univers de ape,
Suirea renaște mereu aptă
Adâncu-i cuib ascuns de pleoape.

♥ RĂGAZ CU PORUMBEI ♥

Potop de aur piața goală-o scaldă
 Prin socluri apa cântă a cumpenii clipite
 șiraguri de mărgele sorbite-n gușa caldă
 și zbatere de aripi în praguri de ispite.
 Un salt întors în piatră - balet fără de urme
 Sub pleoape infinitul clocește - ascuns în ou
 Din bulgărul rotit ce-n zbor vrea să se curme
 Vânezi uitarea spartă s-o ciugulești din nou.
 Istoric sună ceasul ... afaceri, magazine
 Pe bancă-n parc secunda-și ia zborul de hulub
 Cotidianu-n horă te leapădă de sine-ți
 Trecutul pleacă criptic – cămin zidit în cub.

♥ SEMINAR ♥

Student cu frunte-n faldul zăpezilor alpestre
 Vulcan ascude pieptu-ți, prin cratere învii
 În bar servești cafeaua la mesele ecvestre
 Cu ritmuri de lambadă isonul vieții ții.
 Matur pân' la durere, adolescent zănatec
 Șăgalnic în cuvinte, cu gravitați pe față
 Ești inorog în stava nebunilor de viață
 Sau un docent în smoking, ce regulile-învață.
 Cu trup vândut pe plajă în yolele iubirii
 Ai răstignit o zână pentru un zeu barbar
 Incendiind crepuscul de mână se țin mirii
 Sub turnul gotic zace metropola-n altar.
 Prunc dus prea devreme în veștedul totem
 Atomi puși în clepsidră, perpetuă alchimie
 Râvnești eternul?! Iată: strămoși în racle gem
 Tu gând din cornul vieții spre nouă viață chemi.
 Pe când cu mii de fețe cor rugă că înalță
 Spre tine nemiloaso! Univers încă necuprins
 Studenți ce buchea cărții din rafturi reînvață
 Pășuni montane, iodlări încremenesc în Sfinx.

♥ GALAXIA LIBERTĂȚII ♥

Tu crezi în îngeri?

.....
O noapte, zbor de corb prin draperii astrale
Pe Căi Lactee dalbii hulubi zoreau în cale
Goneam în urma lor cu platoși de lumină
Încălecați de bivoli cu coarnele de tină
Stau porturi înghețate, peceți de dor închise
Scăldate în amurg, scâlâmb coșmar de vise
Ciclopi iau vamă vieții când toarnă apă moartă
Spinarea se încovoiaie, picioare plumbul poartă
Din grote hâzii monștri păzesc la podul urii
Slușind corola vieții, cununile naturii.
Decembre! chei albastre despică bolți de sare
Doamne, de cred în îngeri aprind o lumânare
Credința arde-n rug, pe frunți nimburi apar
Heraldic sfarmă mitul dând galaxii în dar
Fulgeră maci în piepturi sunt ultimele clipe
Îngeri ai strigării, din piatră cresc aripe.
Paianjeni prea țesuta-ți imaterialul vâl
În hram sfințit de îngeri iau cugetul și-l spâl.

.....
Să crezi în îngeri, noaptea copiii sunt eroi!

♥ *RANA* ♥

Măsura suferinței în alb de in topit
Lăsa să înflorească maci roșii între coaste
De buzele iubite în cercuri mici tivit
Și cercetat de mâini ca lăncieri în oaste.
Zăganul supt de zare, cu clonțul a deschis
Hanger setos de sânge înfipt până-n prăsele
Un cuib clocind veninul din chipul tău proscris
Ce dănuia prin lanuri – țepoase miriști, chele.
Dorind profund vibrarea-n curenții ascendenți
Gondola lui pe aripi de vânt se tot înalță
Un deltaplan pe piscuri ce-s dantelate-n creastă
Sau zmeu cu coada bici pocnind trântita clanță.
Străin de înaltul zării – bătăi spre infinit
Sau de sfârșitul pradei în fulgi de perini rupte
Trăiesc prin rana adâncă, izvor nechibzuit
A cărui bași cu salve de tunuri să cuvânte.

♥ APROAPE ♥

Aproapele tău e foarte departe
cu stele pe umăr și cizme-n picioare
fruntea lui înroșește ochii-n crepuscul
cnutul luptei de clasă în pocnet să-l coboare.
Aproapele-i cu gură strâmbă și ochi goi
ascultă, părăște, se uită hoțește
ia ordine, medalii și dă pedepse aspre
vândut pentru soldă visează-un purcoi.
Aproapele ăsta are prea mulți prozeliți,
tovarăși de idei, doctrina le e salbă
prin care naivii de-un decolteu frapați
se lasă prinși în mreje de dogma cea neroadă.
Aproapele incult, cu sufletul vândut
corcit copil de trupă urăște pe român
sfânta limbă o strică, satrapul e stăpân
el satele le-a ras și-o închisoare-i țara.
Aproapele charismatic, prea mult regretat
cu indicații și teze stricatu-ne-a hora
e mult de când unchii crescut-au prin flori,
e mult de când tați înfrunzeau prin poiene?
Aproapele ăsta în Deltă, Gherla sau Aiud
tovarăș cu dracul își scutură laba
în ritm de cazacioc, schelete sapă în muntele ud
iile-s rupte, sumane n-au pe zloată.
Aproapele-i tovarăș bun, drag și stimat
torționar de fost-a fi cu vilă-n capitală
justiția-i cu el, vin la baluri de gală
se fac multe comiții ce mănâncă cozi de pește.
Fiți siguri că aproapele nu e nici-o relievă
E gata să ne vândă încălecând pe frică
Să păstrăm cultivând memoria unică!

♥ *CARTIER COMUNIST* ♥

Cad turturele de beton din blocuri
În casa scării bezna-i fără geam
Copii desculți cu chei la gât prin docuri
Cerșind o zi de bucurie-n an.
Zbor turturele vinete în zare
Speranța-i oul sterp ce pute-n cuib
Decor inert - uzina ce muncitori nu are
La cozi pensionar stau hoitul să-l îmbuib.
Un guguștiuc c-un ochi sticlos de moarte
Ce zace ampretat în vârful de tomberon
Prin pana gândului râvnește alte soarte
Tăcerea-i gălăgia întreruptă de-un claxon.
Pe gâtul turturelei un cerc negru acuză
Călăul ce curentul îl taie tot mereu
Când liftul fără ușă n-aduce nici-o muză
În candela speranței se stinge-un ultim eu.
Vârtej de pene smulse-s cuvinte arestate
Lozinci ce cad cu zornet - epoci de tinichea
Prin colțuri de lumină să dăm mâna fârtate
Căci murături stricate-n canal vom arunca!

♥ *AMNEZIE* ♥

Implor istoria s-o dăm o leacă înapoi,
Hârtia reciclată să fie iar decrete
Am proslăvit doar ternul, din palme-am bătut noi
Pentru creduli și slabi am fost un crud erete!
Credința-i o himeră, mai bine burți umflate
Obraji rotunzi și voci cu răcnet de nomazi
Din stepele caduce și taiga sălbaticii mizerii
Un ordin: roșii flamuri să stingă neamuri azi!

Naivi precum sugarii la țâța bolșevică
Cu lacom supt vândut-am "pe veci" al nostru neam
Tovarăși pentru-o clasă de trudituri prea mică
Spre estul cel hulpav tineri și bunuri dam.
Cu buruiana urii am despărțit în clase
Un neam ce prin unire destinul și-a împlinit
Batjocoream străbunul ce sângele și-l dase
Mojicul, idiotul prin dogmă-i proslăvit.
Cu cap plecat ca unul șopteam: Securitate
Și-am răs de-ai noștri tineri ce-n stradă au ieșit
Nebuni, lasă-i să piară, iar noi cu pietate
Vom electa iar bosul prin votul unanim!

Prelați în toge roșii, alai monopartinic
Cu seceri și ciocane în singlă încrucișate
Slăveam berbeci căpoși, cu ghiorțul lor bicisnic
Călăi pe harta țării să șteargă pe veci sate!
Cățea turbată ura mușca pe educat și cult
Și pentru suficiență dorea ca să-l suprimă
În gulagul din deltă, în mine sau celule
Spre viitor de aur vrem tot mai mult victime.
Pe cei frunze de toamnă, ce martori au rămas
I-am huiduit în piețe și i-am batjocorit
În lumea asta nouă la ce-ar face popas
Cu ura cea neroadă dospit-am însutit.
În terna ineptie de *masochiști politici*
Ales-am să conducă din nou cruzii călăi
Cei mai egali în frunte, cu cuget de netrebnici
Să cheme brigadierii, să urle iarăși : "dă-i"!
Acum vin fariseii să întindă mâini bondoace
Au case confiscate, Mercedes pe valută
Iată, dragă ortace: ex-comunistul coace
" *Noi suntem democrații spune cu guri o sută!*"

♥ PROGRESIA DICTATURII ♥

Să fie ștabul mic sau mare
același joc în slujbă poartă
din subaltern să facă serv:
plecat, mic, cocârjat, să perie, să lingusească
în felul ăsta dictatura-i doar o *bandă rulată*
pe rafturile-i se lăfăie aceleași mărfuri străvechi
în ambalaje noi făcute să-ți ia ochii :
servilism, linguseală, ipocrizie, lenevie.
Trăiți domn-șef ! și vivat la mai mare!
sub brilantele de fulgi - ocean de apatie.
O ce bărbat impozant se încântă secretara
servind mereu cafele: șefii au gașca lor
de cercuri tot mai mici ce ascend într-o spirală
în vârful piramidei tronează preafericitul, atotvizionar
cel mediat în ziare, divinizat prin gloria universală.
Anagramat!?! Nu are-a face, e mai sălbatic, mai neaoș,
chiar subtil
cei mai de jos, aparatnici, nu bat călcâiele-n zadar
strâng mâna tov-voiniceste, la burtă să dea de mâncare
să aibă fețe rotunde de reprezentanți ai clasei muncitoare ?!
Așa se înșiră dictatori minusculi,
ce-n duzine corup orice mișcare
să cânte internaționala, în marș cu voci bubuitoare!
Structura dictaturii-n spirala involuției naște doar servilism
sprijinită pe-un aparat malefic, ce-i râgâie măsura
păzind-o cu strășnicie de cel mai mic seism.

♥ AFACERE SENTIMENTALĂ ♥

Azi să-mi deschizi porțile sufletului fără a cere tribut.
Știi, hoții sunt mereu în căutare de suflete mari,
să schimbe sufletele lor mici, vândute pe nu știu ce
în piața de vechituri,
sau pe un fiștic de jetoane la jocurile mecanice
unde norocul rânjește celor slabi.
Mii de scuze pentru această divagare!
Voi repeta: de-mi vei deschide porțile sufletului
vin necunoscuto cu forța unui taifun
trântindu-le într-o clipă infinitezimală
ermetic,
să nu mai intre nimeni în inima ta!
Îmi iau tot bagajul de vorbe, tot ce-i de alintat,
tot ce-i de supărat,
rostate uneia, cu care nici nu m-am sărutat
nerostite alteia, care mi s-a dăruit,
din emoție, pudoare sau grabă.
Nu-ți vreau trupul, ci memoria pervertită
de iluzii încremenite în lacuri glaciare,
oglida lor nespărta de abrupturi stâncoase
să-mi dezvăluie pe îndelete *tot al tău eu.*
Pudico, să nu roșești!
E numai un poster într-un magazin universal
a cărui priveliște atrage mii de gură-cască
ce n-au nici timp liber, nici forță,
nici mai ales chef pentru a urca creasta
a cărei măreție imensă ne-a intersectat destinele
uitând să ne repartizeze rolurile: *tu iubită, eu iubit*
pentru a nu putea recunoaște
în privirea galeșă a ochiului de azi
scrutarea critică a celui de răspoimâine.

♥ ZBORUL ♥

Chiar astăzi dacă vrei să pleci
jonglând în ochi umezi regretul
memoria îți va păstra icoana-n veci
crezând că mâine ai regreta
și ascultându-mi ruga vei reveni!

Fii liberă ... vremelnic ...
o clipă de mânie a răstignit cotidianul
bună dimineața! servicii, cumpărături,
o masă uneori împreună, T.V-eu
noapte bună iubito, un pat împărțit,
fix la aceeași oră: trezit, mâncat, amor, culcat
asta e ... viața mea, viața ta, viața noastră.
M-ai întrebat unde aș vrea să ne cunoaștem
într-o aerogară, absolut întâmplător,
privirile să ni se intersecteze cu puritate monocromatică
drumurile să ni se întretaie, fără a ști care e mai grăbit,
tamponându-ne ca două creaturi din alte galaxii
ce nu au cunoștință unul de altul și altul de celălalt,
delimitate doar de timpul intern al personalității ...
tumultul ăsta de viață ca-n Piața Universității
supus unui ceremonial: bagaje, control, tichet de îmbarcare,
spre oriunde, dar numai împreună.
Fiți vii serenade: "mai bine golan decât activist
mai bine mort decât comunist"
prin glaswandul amfiteatrului aeronavele trasează
big-bangul unui timp exterior
decolări și aterizări în jurul turnului de control
unde pistele de zbor întind șiraguri de lumini -
– riguros paralele,
treptele urcă până la ușa păsării metalice
fuselajul ei sclipește ca un gigantic paloș

♥ *AMBIGUITATE* ♥

Pe muzica asta divină te-am cuprins în brațe
prin tine urmăream materia versatilă
ce-mi bucura simțurile: tu ființă, eu neființă
- ca generația trecută a căror gânduri ne tulbură -
sau antimaterie – transfigurat într-un cvasicurbcubeu
te înfășuram asemeni unui brâu
simțurile mele trezeau dorinți firești
să te răstoarne pe marginea orizontului
să îți soarbă oaza sărutului
să se oglindească în plăcerea din ochii tăi,
antimateria te ura cu insfășișăția transhumanței
să se mute în corpul altei creaturi
să trăiască o experiență nemaiîntâlnită
sau minimal o glisare în timp.
Caleașcă, atelaj cu patru bidivii
în spate valetul și dalmațianul pătat
... vină, de vrei să vii !
Cu o reverență să sprijin floreta,
iar palmele avide să-și facă culcuș
în faldurile mantiei tale.
Cu toate că istoria nu poate fi rescrisă,
ce-a fost sublim devine apoi chin
vrem să schimbăm deznădejdea postludiului
cu zănaticile speranțe ale preludiului,
stigmatizați rămânem niște proscriși.
Amin!

♥ ÎNTÂLNIRE ÎN PLIN SEZON ♥

De unde vii? Unde te duci ?
necunoscută estivală,
grăbită vilegeaturistă.
Pe care cale o să apuci ?
Oriunde ești, te-oi urmări,
fă-mă să cred că nu ești tristă!

.....
Ții minte-n Tomis,
în micul port de agrement
ne-am îmbarcat pe-un yaht
miros de halviță, mazagrain, caimac,
orchestra cânta samba, lampadare
deasupra vergile pocneau catargul
strânși în brațe noi am dansat un pic
pe terasa Cazinoului
uscându-ne gâtul cu mirosul sărat
al depărtărilor de ape
deasupra cărora pescărușii își țipă solitudinea.
Suntem mult prea flămânzi unul de-altul
pofta ne-ar devora în cabina de sub punte
unde valurile izbesc strașnic trupurile de pereți
făcându-ne să ne gândim la lumea de-apoi.
În ultima rugăciune stă învierea de mâine,
când mâinile nostre goale vor îmbrăca
aripile vântului - spre Dardanele sau Bosfor.
Mai simți ruliul ce prefigura largul,
mai vezi minaretul moscheii din port
în care persianul de la Ada-Kaleh
țesut de roabă o viață întreagă
se revarsă pe spatele a două cămile ?

.....

Orgia lui Bachus din crama Murfatlar
ne-a îmbarcat pe vas să ducem clătinatul
de tarafuri, țimbale și ștrașnice cântări
cu câteva butelii-n subsuoară
spre a sirenelor chemare, adio vitreg țärm!
Pe hula serii Dierna saltă ca un ied
cu briza caldă a țärmului nările ni se adapă
grijile caliciei la mal au fost uitate
îngropate-n sarcofage de piatră
acompaniate în piată de Triste.
La întoarcere vom bate mătănii pe mozaic roman
întrebând souvenirurile apuselor civilizații.
Etern,
vom blestema minciuna din prezentul tern.
Când caii lui Neptun albi-v-or stâncile falezei
ne va hrăni cu dor
vuietul valurilor în scoica dezghiocată.

♥ COLȚUL ♥

La colț umbrele dănțuiesc
pe intersecția a două spații
spațiul meu cu spațiul tău.
În mijloc umbrele noastre
au numai o muchie comună,
zugrăvită banal,
– acest spațiu ancestral –
prin care,
creștetele noastre nu pot ajunge în tavan,
să-i sărutăm nemurirea imaculată.
Dar tu fă jocul dorului meu nebun
aprinde candelabrele speranței
mii de lumini să inunde colțul
topindu-i cuadratura absurdă,

ca-n Vinerea Patimilor,
când alaiul de lumânări
înconjoară catedrala cu un brâu de foc.
S-asimilăm lecția tuturor lecțiilor
revăzând imaginea a doi elevi pedepsiți
care-și frământă mâinile
plămădind cu sudoare cel dintâi dor
– s-o rechemăm –
memoria nu poate fi confiscată
răbojul ei ne arde în piept !
Colțul ne-a încrustat în genunchi
germenii altei lumi,
niciodată nu i-am uitat pe ai noștri
pe mama,
pe tata,
nici frații,
ce-au plantat,
însângerate flori în miez de iarnă!
Până atunci acceptam jocul cu regulile lui
aiurea ...
dizidenții plecau hai-hui...
preoții roșii cădelnițau prin ziare,
la Marele Mogul se prosternau în duzini lustragii.
Acum țara-i un maidan cu amplasament derizoriu
între opulența valsului și focoasele cazaciocului
pe care puștimea cartierului joacă miuța
cu-o democrație de cârpe, țintind cu ochi goi
la porțile ce-s tomberoane de gunoi,
fără iluzii că mașinile ștabilor vor opri vreodată
în cartierele alegătorilor.
Ei merg la recepții, protocoalele fastuoase
sunt microcortine de fier.
.....
In memoriam, draga mea, am păstrat colțul intact
hămesit de spațiu și lumină.

♥ VORBIRE ROSTUITĂ ♥

Cât de mult aş şlefui cuvintele
cu fețe prismatice ca diamantele
prin care dorințele să difracte
troznind ca niște cascade de scânteii.
Le vrei? Poți să le iei!
Ale tale sunt toate, suflete drag,
ce rătăcești stingher prin pădurile de fag ale parcurilor,
departe de claxoanele orașului.
Așează-mi o mână pe inimă,
cât de tare bate ea în cușca degetelor tale.
Te-am convins ? Încă nu este de piatră!
pasărea asta rotită peste altarul dorului.
Cum o mai duci cu grijile?
Azi îți fac cadou un inel de foc
ghintuit de bijutierii breslași ai târgului
ei aveau timp destul să cizeleze totul cu migală,
iar eu îmi fac destul timp să te iubesc pe îndelete
cu mâinile arse de dorință. Buzele însetate de forme
să-ți încrusteze cu săruturi arabescurile unui tatuaj,
prin care degetele frământând să trezească lutul.
Cu apă din căușul palmelor stinge a mea suferință
și mângâie-mi coama când prea plecat,
îngenunchiază al tău paj.

♥ *COPILII REVOLUȚIEI* ♥

Pentru voi aș cerși un crâmpei de cer
oriunde v-ați afla pe arcul boltit al Carpaților
să aninăm gândurile de stele și quasari
din brațe să ne crească imenși de lumină pari
cățărându-vă pe albe trepți de ziuă
să cântați odă bucuriei cu glasuri precoce
scuturând bucle; de raiul nu ar mai fi
Dumnezeu pentru voi l-ar rezidi.
V-ați pierdut de lume pe ale lui poiene
stați culcați pe coame cu flori de munte în plete
soarele și vântul dezmiardă a voastre vișinii berete;
de voi trimis arhanghel pogorât
crăpat-a ca în stânca seacă
în piepul dezgolit izvor de durere
și ură, ce până azi nu seacă.
Părinții de alături vă mângâiau creștetele neghioabe,
când coarnele curiozității îi împungeau ca două scoabe,
în veghea aspră azi mânia din ochii lor o sorb
sute de morți și nici un vinovat
instanțele "dreptății" pe toți i-a achitat.
Să ne amintim de acel Decembre muiat în sânge
copiii mulțimii pe Pegași cu chiote se repezeau în frunte
și-n joacă roteau hora,
din albe margarete făceau săgeți de pace
"Fără violență, gema mulțimea".
În țevi de armă giulgiul morții tace.
O clipă viața cu moartea în cumpănă au stat
în Timișoara clocotesc orgolii.
Cei mulți dar fără arme: "Noi nu plecăm acasă
până nu vom cuceri libertatea noastră".
Ciracii lași tac cu deget pe trăgaci

prin unde și ecrane lumea se închină spre Banat.
Brusc picată din cer furtuna tuna și fulgera
ba detuna un tanc, ba clănțănea automatul
spre a-i feri mulțimea îi urcă pe trepți spre catedrală,
dar puștii puneau flori în guri de tun
tăiau găuri în steaguri și jubilau prin țipete,
înaltele porți cu cruci zăceau ferecate
muțenia lor se înălța până în turn, căci clopotul nu bate.
Picii se frângeau pe trepți în priviri cu întrebări mute.
Cum de-aș putea uita candoarea din priviri,
la supremul lor chin,
când glonțul lutul fraged întâlnește și-l stinse într-un suspin?
Pieri o clasă întreagă, care de învățător nu avu parte
aprinși în reflectoare ochii lor țipă mereu după dreptate.

♥ *PLICTIS* ♥

Aș da oricât să rup din calendar
o blestemată zi de treisprezece, miercuri
în Piața Mare copii pe rotile trasau cercuri
fulgi uriași dănțuiau în văzduh al polului dar,
se topeau pe asfalt, udând negrul lucios
printre ferestre de nori soarele trâmbița snopi de raze.
" Mă ierți? Nu pot!"
De prin băltoace gondolele de aur dau privirii extaze
un camion grăbit mă udă cu flească până la os.
Drăcui lângă bordură și chem al nopții har
ce încă scutura oniricul din plete
"Sincer, mă ierți? Pleacă, de glumă nu am chef!"
La Bulevard găsesc refugiul într-un bar
la o tejghea să înec amarul, s-ascult muzică,
sau să flirtez cu fete.
Tu rotunjeai rotoacele de fum să le ridici la cer
de lanțul lor cu nonșalață tragi să scuturi norii de omăt.
"Te rog, mă ierți? Nu știu ce să mai cred!"
Te-aș provoca la un duel cu bulgări
cascadele de puf alb să ne troienească
să ne rostogolim înnodați într-un nămete
pentru a-i încălzi igluul cu focul trupurilor.
Sufletele poate ar dori să contemple un litoral exotic
pe care mascaroanele digurilor dinte noi
străjuiesc voluptatea tolănită în nisip
-Vreau să mă ierți? Dă-mi un sărut și uit!
Pe baldachin pictate suspină ale plăcerilor icoane,
căci știu de-a mea ai fost i-o simplă întâmplare
și asta ai făcut-o din teamă de plictis.

♥ JOC DE IMAGINI ♥

În fiecare dimineață-i ziua ta
și-n fiecare după-amiază e a mea
astfel înmulțim zilele cu doi
pentru a le trăi amândoi.
Eu te învelesc cu o năframă
dintr-un nor purpuriu
tu îmi prinzi aripi de lăstun
spre tine să zbor să te iau
să migrăm departe în Orient.
Zborul nost', săgetat în zig-zag
culege de toate: puținică apă, puțin lut
și chiar câteva fire de ursit
pentru a zidi cuibul – vârtejul năzuințelor.
Tu te faci că știi ceva ce nu pot ghici
deși nu-i nici o scofală!
Eu mă fac a te căuta zadarnic,
sper că ne iubim puțin, nu-i chiar așa?
Tu pleci la plimbare, iar eu te urmez
Fățarnic; de m-ai minți te cred
stau zile întregi pe stradă fără rost
sperând să te întâlnesc întâmplător
în grupul liceenelor, dulcegării, ce cor ciripitor
dulciuri de la cofetării îmi țin la prânz de "post".
Prima iubirea neîncepută, un chin fără sfârșit,
nu-i zic adio, ci bine ai venit!

♥ VESTIGII ♥

Când peste veacuri o rază curioasă-mi va dezgropa scheletul
îl va găsi cu altele alături și de-a valma,
nici sarcofag, nici urmă de piatră funerară.
Un strănepot plimba-va amprente pe-un os occipital
și prin suturi de craniu va întreba gândirea-mi
câtând povești trăite, găsi-va orbite goale,
prea slute să spună ce am fost;
lumina-n ochi imagini nu refractă
gândurile nu mai vin cascade în răscoală
un stol de generații migrat-au spre lumea de apoi.
Sper craniul ăsta clănțănind mandibule cu alveole știrbe
rânjind spre lumea nouă cu dinții lui cocliți
să poarte-n el săpate nescrise testamente
... din antici piramide.

♥ SERATĂ LITERARĂ ♥

Tu îmi dai o replică, eu compun un vers
tu intonezi un solfegiu, eu încerc o rimă
eu fac cumpăna, tu înlănțui piruete
câtiva trecători întorc capul fără a se opri din mers;
eu îți dau binețe, tu îmi răspunzi cu un zâmbet
glasurile tuturor țâșnesc și cad foșnind cascade scânteietoare
sub care se înalță translucide castele de gheață
în care iluzoriu stă zăvorât nucleul esteticii.
Opriiți-vă trecători să-l vedeți! Veniți cu toții fără teamă!
În prezidiu criticii cu-n rictus își aprind țigări
și aruncă mucurile pe jos pentru a afișa detașarea.
Stimați nediplomați în Pantheonul iubirii pansellele au scris
Fumatul interzis!
- Vă veți usca într-o întârziată toamnă ! replică criticii,
petale ofilite vor dezgoli a literelor doamnă.

♥ TANDREȚEA NOȚII ♥

Pe brânci ne cățaram orbiți de soare
 mai sus, mereu mai sus
 pe dalbe trepți de căi lactee ,
 din peluze adunam gingașe orhidee.
 Jur-împrejur trozneau de foc meteoriți
 flori carnivore îi haleu ca pe fluturi,
 cu arsele lor aripi nu mai puteau să zboare.
 Amurgul plumburiu pictat cu cenușă
 venea vizitiu cu trăsura,
 cu coada biciului bătea la ușă.
 Tiptil ne furișam și ne vâram sub dună.
 Din fuior de ceață își pocnea pleazna,
 trimitea un emisar
 pe noi să ne ia călare un rotit armăsar.
 Steaua din frunte-i lumina pe ape argintate,
 iar nechezatu-i înălța fântâni arteziene
 a căror pulbere împrăștiată închisele gene.
 Mici îngerăși în amfore strângeau șampanie clocotindă
 "Mai beți o cupă și-apoi fugiți de la bal,
 noi o să stăm la pândă rozând pișcoturi".
 Săltam pe crupa goală fără șa,
 ca doi sălbatici gata să simtă a dobitoacei viață,
 copitele lovind norii trezeau fulgerânde scânteii
 hăt dedesubt din glia răscolită gemete creșteau șuvoii
 așteptam să cădem torente de grindină turbată
 să ne unim în văzduh ca într-o furtună cu-a lor mare răscolită,
 din creștet la tălpi roibul pintenat cu spume ne stropea
 horbotele de apă întinzându-se clăteau a noastră tină.

.....
 Acasă aștepta noaptea ca mamă iubitoare
 din șurțul vinețiu în poală leagăn să ne facă
 pe lungă lopată la ușa brotirului bătea de coajă o pită,
 pe cârpător piticii rotunjeau cocoloși din aurita mămăligă.

♥ VESTIMENTAȚIE ♥

În părul ei autumnal înfloresc orhidee
din care, vibrând aripioare
minusculi colibrii de jad
culeg nectarul.

De ziua ei i-ai dăruit o eșarfă
din sclipitoarea mătasă a câmpiilor de toamnă,
târzie ; ea-ți cumpără o căciulă dintr-un nor,
un cumulus înjunghiat în crepuscul,
pentru a o îmblăni spre iarnă cu miei
de pe culmile semețe ale Carpaților.

Amândoi purtați mănuși din frunzișuri ruginii
în degradeu galben-sângeriu
și ghete căptușite cu strat de mușchi.

În martie veți avea ghiocei și brândușe
la butonieră

și papioane din verdele crud al mugurilor vii.

"Veniți să vă serviți
garderoba noastră vă stă la dispoziție,
numai dacă găsiți un bal pe măsură".

♥ COADA ♥

C-un ropot de fontă se prăvăli furtuna,
galopau herghelii, norii tunau și fulgerau
prin ușa de la Big coada se zvârcolea de zor
duba prin spate sosit-a plină cu de-ale gurii.
Aveți salam? De vară! Ouă, unt, cașcaval?
Întrebau zeci de voci înghesuite-n rând,
se ridicau pe vârfuri tot în picioare stând
pentru a vedea prin vitrină - spectacol ancestral,
pe când strămoșul nostru vâna prin păduri -
în magazine tronau doar rafturile goale.
“O să mai prind ceva? căci am trezit copiii
cu somnul plâns al miezului de noapte,
dacă rezolv într-o oră
ei pot merge la școală, eu iau troleul la servicii”.
Toți cei din față fug ca rudele să-și cheme
țigancă dă un chiot să vină șatra toată
pe scări de blocuri năvălesc spre coadă
în țoale boțite zeci hoardele nomade.
Centurionii vechi cu cearcăne la ochi
din locul zece acum țintesc buimaci în față
vreo șazeci de capete ce saltă tropotind de zor ...
potopul rupt din cer în trâmbe se sloboade.
Udați până la piele stau toți stoici și rabdă
mâncare ca să prindă la preafrumoasa coadă.

♥ TACLALĂ ♥

În Piața Romană nu s-a întâmplat nimic
"Virta romana non rediviva" ...
doar vânzătorii zbiară pentru a vinde ziare,
trecători se salută și mai stau la taclale.
Totul e neschimbat, nu aveți de ce trece.
Steaua a bătut pe Dinamo, cumpărați Sportul,
anul trecut a fost cam invers. Unii suporterii sunt
bucuroși, iar ceilalți furioși. Ei și ce dacă?
Mici pasiuni într-o capitală ce sucombă,
la crucea revoluției nimeni nu mai visează.
Stă la Universitate strajă cu lemnul ros de lepră,
iar demagogii depus-au veștede coroane,
apoi se bat pe burtă mulțumiți de chiolhane.

♥ MĂNUȘA ♥

Mănușă din piele țurcană, oaie cu blană aspră
săltând pe abruptul muntelui de unde-a cules
toate nuanțele verzi ale pajiștei.
În semnele mâinii ce vezi nu poți să crezi,
căci pe ecran prinde contur un joc straniu de umbre
îmbrăcate în eșarfele de atlas negru ale nopții.
Aici e un inorog, dincolo un urechiat
un lup clonțos, un cocoș cucurigat,
o fată de la țară vârstă busuioc în sân,
odată stinsă lumina nici umbrele nu mai rămân,
se ascund în mănușa de voi neridicată.

♥ TROIȚA ♥

Stai somnambulă la intersecția dintre hotare
bătucite de pașii moșilor și strămoșilor
care-au vorbit cu mușcătura sapei
cu șuieratul coasei și cu înțepătura furcii.
Dumnezeu să binecuvânteze urmașii noștri!
Troiața dă binețe, când cu pasul măsurăm locul
unde sudoarea lor a rodit bucate pentru târg,
veniți buciurmând, veniți fluierând sau doinind
la șezătoarea unde vom asculta poveștile de demult,
de pe meleaguri române.

Vom întinde o masă mare cât universul pierdut
pe care îl păstrăm neștirbit în răbojul memoriei
veniți gânduri-mioare, sălțați lâna de aur
"pe-un picior de plai, pe-o gură de rai".

Facem apelul de seară,
scuzați-ne dacă oboseala nu are nume ...

Troița ce șoptești prin crăpături de lemn
de ani și ani te scaldă și soarele și ploi
și litere coșcovite urează ca și în alte vremi.

" Dumnezeu să deie bine

S-avem brațe sănătoase

Soare și ploi să vie

La toți ogoare mănoase" .

Somnambulă între hotare

înghiți mereu umbra la amiază

trimite-o spre miezul pământului

unde la sfat ne cheamă strămoșii .

♥ CIOPLITORI ÎN ȘURĂ ♥

Un trunchi scortșos, rotund gema prin cercuri vineții
 la fiecare lovitură în braț năștea frisoane
 încălecat în luptă, tăișul bardei sticlea în șuier
 trăznind cobora vertical să muște, nesățioasă
 sub pălăria de oșean sudoarea se aduna în broboane.
 Trunchiul sluțit țipa în scoabe priponit
 mâini zbârcite îi mângâiau trupul rănit cu degete avide,
 lumina zilei printre scânduri trasa dungi ca de miere,
 din moartea vechilor forme ochi cu tăișul căutau
 un drum spre înviere.

Așchii din trupul, despuiat zburau ca fulgi pe lături,
 se aninau de fânul stivuit ca pui gălbui la cloșcă.
 Icneau în fiecare lovitură, cu-o mână sprijinită de torsul masiv,
 în lutul ăsta înghețat ciopleau ca-n pâcla dimineții
 smulgând angoase ce-ascundeau statura formei viitoare.
 Voi mute rostuiți ce zac în trup de ape
 oșenii și-ar cufunda tot trupul, prin pori cu sevă să se adape.
 Amurgul vâslea sângieru alături de umbra coroanei netăiate,
 proiecția ei se rotunjea pe cer
 nori în herghelii galopau spre zenit să o pască.
 Când cioplitorii s-au oprit, s-au întins să îmbrace pe imaș,
 frunze metalice se scuturară foșnind cu zgomot de armură,
 din coroana renăscută frunzișul cu mii de degete
 îi păluia pe obraji până la gură și le umplea chica cu talaș.

.....
 Un trunchi a fost răpus din străvechi codri români
 pe zi ce trece munții pe versanți devin tot mai spâni
 pentru o tejghea de bar, o masă, sofa sau un pat
 aurul verde împins de țapine curge la vale zbuțuit,
 din cei ce au talente muzicale
 sprintar sare țambalul, duios suspină o vioară,
 povestea urgisitului trunchi pe cine să mai doară?!

♥ JOCUL IELELOR ♥

În blândul întuneric ca de puf
privirea ta filtrată de gene căuta
iluzia primei iubiri. Adolescento!
te invit la dans. Să încremenim
amețiți de înălțimea trupurilor noastre
descoperite în a șaizeci și una secundă,
nu știu unde să îmi țin mâinile -
sufală tu răspuns gândului timid.
Tangoul e un pretext să ne îmbrățișăm.
"Te-am prins"." Nu ezita, într-un suspin mă trage mai aproape
urechea să audă zefirul celor mai dulci șoapte
și dansează, dansează, nu te opri deloc.
Cu palmele în piept de te resping
tu strânge-mă mai tare, fă-te că nu vezi nimic,
până ce amețiți ne vom uni".
O, Doamne ce senzații, în păr ai vântul serii
în clar-obscur crepuscul lucești,
ca roibul năzdrăvan,
ce încă nu-i deprins la ham,
cu trupul țeșălat de-un dulce tremur
culegi între dinți flori de câmp din lan.
Degetele mele se agață și încremenesc ca fluturii
magnetizați de fuiorul coamei tale
bătută de aprigul vânt alpin
al instinctelor cenzurate.
Arcade de roze deschid calea spre naveta unei bănci
cu care halucinant vom naviga spre constelația iubirii
în liniștea ocrotitoare a parcurilor,
feriți de ochi străini.

♥ BALADĂ PENTRU BULĂ ♥

Un bal mascat, cum n-a fost niciodată...
lumea distinsă în ținută de gală,
schimba vorbe de spirit, torente de lumini săltau
din lustre în parchet, spălând întrega sală.
Lejera umbră, stafie intrată pe din dos
deloc nu-și scoate șapca, din contră o lasă-n jos,
figura lui o pată de întuneric pe un tău adânc.
Înalta societate în hotel de lux, mondenă
se înfioară, sânii în decolteuri încremeniră
degete se crispară pe pahare,
atunci când neinvitatul tuși să-și dregă glasul.
Tov. Bulă, azi patron cu stare are ghiuluri
grămadă pe fiecare deget, ac de aur la cravată!
Rumoare-n sala care privea la mortul înviat
"Vă convenea să dispar și de-aia m-ați uitat,
m-ați poreclit cu-n nume scris pe gard de puștime
cu creta, când iese de la școală,
schimbând litera mare, cu falsa voast' pudoare
m-ați pus șef peste netoți, ca-n glume
să-l întrec chiar pe Păcală al satului hăbăuc.
Astăzi ca om cu stare eu vă sfidez pe toți!
A voastră ignoranță nu mă lasă năuc
neam de lingăi și slugi tânjiți la servituți -
la dictatorul mort îi duceți coroane la mormânt
uitat-ați vremea când vă oferea doar "directivi"
și "tezi", alături de tacâmuri, "adidași" și
simfonii de rafturi goale ... mâncăruri ordinare
și pane de curent, ca să faceți copii -
mici șoimi drepturi aveau să-l preamărească-n cânt.
"Stai Bulă nu ne părăsi, eroul nostru drag
te vom cânta în bancuri noi, nu te mai da la fund".
Privind la toți lunatec se bâlbâi gângav:
" Fiți siguri că voi reveni,
hâtria mea salvează pe cei la cuget slabi".

♥ ÎNTÂLNIRE ATEMPORALĂ ♥

În deal la troiță eroi își dorm somnul de veci
cu cruci năpădite de iederă într-un crâng cu goruni
în barul din oraș reclame te cheamă să petreci
program e non-stop de sâmbăta la prânz în zori de luni.
Perechi înlănțuite sporovăiesc la mese joase, beau, fumează,
alții pe ring se sprijină îmbrățișați .
dansând lasciv melodii de Jeniffer Rasch, Abba, Sfinx
prin fumul gros ca ceața din văi, străpunsă de jocuri de lumini.

O gașcă de tineri trăzniți – frumoși navetiști, cam nebuni
de energii vitale ce fulgeră în stroboscopul lămpii
sau ca scobarii mici țâșnesc din sfera cu oglinzi pe ring,
în tren joacă șeptică, pe furiș taie cu brișca banchete,
scuipă pe jos coji de semințe,
în capul satului trag semnalul
fugind prin lanul cu porumb în zbor ca de erete.

Nici unul nu avea destin, nici gând ce-o face mâine -
servici, acasă, tras la câmp din zori până spre noapte,
de nu aveau cuptor în sat
veneau în plasă alături de salam cu pâine,
unii ce învățau la seral dădeau răspuns din șoapte.

Doar Cora, diva găștii, cu priviri de mercur, versatile
înebunea feciori, celorlalte fete le cătrănea multe zile
– costum din lurex moale,
cizme înalte de mușchetar până la coapse
îți luau privirea, purta scurtă de fâș-papagai
voinic ca un galez, mândru ca un gascon, supus ca un valet,
cu plete strânse în coadă de lacheu o însoțea Sile.

Avea o vorbă Cora cu priză-n mahala:

"Setea de vrei să ți-o ostoi
scoate parale și dă pe gât un țoi"!
Sile întocmai o urma.

Vezi, zice Cora, astăzi "babacu" mi-a șoptit că-n cimitir
doi fraieri din neam zac încrustați pe-o cruce comună
i-un străbunic căzut în luptă prin Carpați
și al meu bunic luat prizonier în Crimeea de rusnaci
ce de un mormânt ca lumea, de-o cruce și-o lumină
nu prea au avut parte.

Sile lasă o picătură pentru aceste sărmane suflete să curgă jos
motanul cenușiu-tigrat păși cu coda băț și-o mirosi pe îndelete.

"Hai, zise Cora, vin' încoa' splendoare cu blană lucitoare,
lipi de el obrazul bucălat-fardat și închise ochii de plăcere.

Fiți invitați ai mei strămoși ca setea să vi-o ostoiți"!

La masă apăru un soldat chior cu cârje'n subsuori,
decorații zdrăngăneau pe piept,

rigid, fixă asistența cu ochii-i goi,

apoi un marinar hămesit cu o beretă cenușie, altdată poate albă.

"Cum, strigară toți revoltați, nu vrem la masă doi strigoi"!

"Lăsați, ai mei amici, glumi Cora cu al amăgirii fum
străbunicul face cadou gablonțuri pentru cercei,
apoi va arde scrum și cu nonșalanță scutură țigara".

.....
Nălucile însă n-au înțeles defel firea-i haioasă
sufletul găștii sfâșiară când ei la drum plecară
în cântatul de cocoși cu un straniu atelaj
pe Cora, a lor nepoată, o duseră-n împărăția figurilor de ceară.

♥ PĂDUREA BRANIȘTEI ♥

Se pogorau la pas întins, mușcând din grui
la oiștea carului încoardă ham doi telegari
omul pădurii; la trap în urmă vin feciorii lui
în calea lor surupă tot stavilă n-ai cum să stai.
Ca bolovani din piscuri tunând spre grohotișuri
mugeau cirezi de vaci și stave în clocot nechezau
norii de praf ciopoarele de oi și porci le ascundeau
picate ca torente din nori pe-a muntelui costișuri.
Șapte feciori pe șei mocănești săltau călări
mânând spinări și greabăne în nesfârșitul șir
de turme ce-n sălbatica pădure hrănite-au fost cu jir,
din cușme cu pene de păun săgetau făloși tihnite zări.
Le pizmuia întregul sat șerparul plin de bani
și cailor suri-bălani cu stele-n frunți
și pinteni șomoioage.
Când boturi foroiau pe râu în vadul "La știreci"
copite scăpărau fulgere crăpând pietrele seci.
La crâșmă în sat din minți cu glăji înfierbântate
urzește dușmănia straie gândului rău,
doar pentr-un deț de țuică "cuțātu"-a fulgerat
cu mintea lui neghioabă în braț la Olălău.
Se frânse pădurarul pe al delniței nisip
plătit cu bani odată, udat acum cu sânge.
Între meandre lunca va coace legume timpurii
grijind odăi de umbră pădurea-n taină-l plânge.

♥ CINA ♥

Era o vreme când tăria cerului s-a rupt
zăcea o mare moartă vânăta dedesubt
cu chiote serbam ultima zi de școală
dispar harta lumii, praf de cretă, burete,
și hoții și jandarmii și v-ați ascunselea
orașul înecat în smog cu blocuri cenușii,
claxoane și pocnete de capse,
un atelaj cu strașnici bidivii
mă lua la țară;
stingheră în spate rămânea pustia gară
prin care trec mărfare și accelerate fără a opri,
un personal cu nevetiști adastă de patru ori pe zi.
Eram tot dus în satul bunicilor, dintre odrasle,
poate cel mai drag,
ca să-i aștept spre seară la poartă, sub un fag -
meteori aprindeau lampioane gigant coborând din neant
în curte caii sorbeau liniștea nopții vărsată în troacă
bunicul o scotea cu găleata din fântâna adâncă -
cu trup numai freamăt, în picioare încremeneam ca de stâncă.
În ochii dobitoacelor ardea jăratec din apus
fugeam sfios alături de mână să-l iau pe bunic,
ce așeza în coșuri și în șarigă
castraveți uzi de rouă.
Când luna va albi capul ghilotinat pe cer
se vor naște mii de smaralde cu iradiații marine
pe care femeile orașului le vor admira în borcane
în postul Crăciunului, când zăpada groasă va sta pe olane.
Din prispă, apoi, ne striga buna -
pe cârpător aburind se lățea tipsia de aur
forjată de faur în crugul toamnei din mândrul cucuruz,
prin jungla lui ne căzneau să rupem bostani de pe vrej

– otgoane groase, răsucite, țepoase care puneau piedică când chitulatul ne scăpa de stăpân.

Crestam cu brișca obrezare ce straniu rânjeau la ferestre, am pălmuit mămăliga cu toată foamea de aburi înțețită pe palmă lipită o pojghiță de nea, un vaiet de durere prelung ca mugetul de vită.

În fierbințeala arsurii neostoiate dau să gonesc afară, moșul în brațe că mă ia și-mi vâra palma în găleată pogorând asupra ei răcorile vântului, care suflă în străfundul pământului.

În căuș de palme aspre rotunjește pentru câine un buz, înfulecă chelălăind în zornăit de lanț Șeitan

"Îl frige ca pe tine mămăliga, dar foamea îi mai mare".

Apoi ai mei bunici au plecat într-un alai de umbre și-a lor straie populare se pogorau dincolo de zenit.

♥ ARBORE GENEALOGIC ♥

Sapa voastră lucrează după atâția ani
mâna voastră, buni strămoși, mi-a sprijinit pasul
prin glod și tină mă îndrept spre cimitir
mormântul vostru-i viu în mine de câte ori în sat revin.
Acolo unde răsadul dă umbra firavă pe pământ
sudoarea voastră de veacuri făcutu-l-a sfânt,
cu boturi de catifea caii nechează în zori,
oi cu lâna de aur coboară prin ceață și nori.
Mă mai proptesc în sapă sau trag spetit la coasă
șerparul tău moșule, cu încinsu-i nu mă lasă,
am brișca în el, pe cap o pălărie de bucate.
Dumineca palma zbârcită culege firul minții
troița ne sfințește drum pe neîmbucate,
dogmatic ouăle din șură îs de cotă șampilate
de-ar înghiți pământul aste lighioane spurcate.
Lăsați-mă să viu,
lăsați-mă alături de voi să fiu,
mă duc cu voi la sapă,
mă duc cu voi la coasă,
prin mine chemarea voastră-i argint viu.

♥ *STRĂMOȘII* ♥

Plecați în neființă ați reapărut șir infinit de fântâni
de-o parte ciutura cu apă vie, de alta piatra grea.
Luminați roată crezului pe poteci printre goruni
strămoși de toate felurile: mai răi sau mai buni
ați renăscut plantați în fiecare fir,
în fiecare por
cutreierați prin suflet, dorurile voastre ne dor.
Scrijelați constelații pe zorii zilei de granit
luminile voastre se topesc dispar și reapar în reînnoit zenit.
Unii ar vrea să uităm, zicând că toate s-au pierdut.
Vedem străbunici la Alba Iulia cu brâuri tricolor,
jubilați plângând la împlinirea unui secular dor,
spre stâna din bârne groase cu cetină acoperită
potecile voastre miros a rășină și transhumanță
în țara ciopârțită momâile fac strajă creștelor,
care întotdeauna ne-au servit ca vatră.

♥ PĂRINȚI ♥

De câte ori de mână ne luați dragi părinți,
în ochii voștri scânteie lacrimi fierbinți de sfinți.
Mici, de-a bușilea trupul nevolnic îl târam
orăcăiam gângavi, când zile în șir ne-ați repetat vorbitul
mersul ne-ați îndreptat, ca lumii urmași demni să dați,
ne-ați spus povești de Creangă, Grimm și Ispirescu,
ne-ați învățat să-i îndrăgim pe frați!
Bătuți de războaie, despoliați de averi, crunt umiliți în pușcării
scheletice trupuri aprind în suflete torțe vii,
tratați pe al vostru pământ ca dușmani și bandiți
eterne candelă scânteia-vor sub portrete canonizate-n sfinți,
ca filionul de lavă fidel la al vostru crez
în hramul tinerilor eroi din optzeci și nouă sufletul rebotez.
Strigă sfâșietor durerea din dragostea de părinte
de la voi tinerilor să dați sănătate, noroc, mai multă minte!
Azi vântul creștelor foșnește cununi veștede pe cruce,
colaci și lumânări de parastas tremură-n fețe dinainte -
nepoții mulți stând împrejur de voi abia-și aduc aminte.
Odată perena voastră navă în cosmos se va pierde
pe lume singuri nu ne lăsați,
conduși vom fi de-ale voastre însemne.

♥ GENERAȚIA REGĂSITĂ ♥

Voi – indezirabili ai istoriei, hotărâte de ocupații,
bărbați dârji, care nu ați lipsit la întâlnire
cu plumbii în războaie,
care navele perene v-au ciuruit prinzând la gât
ale morții hidoase colane,
prizonieri în lagăre ați stat pe moină fără hrană,
obraji supti și piele întinsă pe oase, dragi schelete ambulante
cu un șir de ochi în care viața abia pâlpia
plângeau luminile în tremur, iar zorii se înroșeau de chinuri,
căci vă gândeați la copii – urmașii:
cotropiți, mințiți, deformați
pentru a fi mai bine manipulați.
Repatriați ați fost actorii unor tragedii
jucate în sălile in Justiției,
îngropați în labirinturile birocrăției cifrelor
de barbara securitate: *strict secret* – în fața mea:
bandite să stai drept!
Cât de simplu v-ați interpretat rolul înainte de-a urca Golgota -
ani grei ca și pământul țării pe care l-ați lucrat în galerii
la Gherla, la Aiud, Sighet, Jilava sau Canal.
Cutreierați-ne visurile pentru a ne închide pleoapele
cu degete supte de tremurul emoției și-al neputinței,
prea obosiți că v-ați logodit cu chinul
bând din clepsidra vieții până la fund veninul:
voi cei pierduți înainte de vreme,
căci nu mai aveam unii de alții știre;
câini vagabonzi pe maidanele istoriei: în Est, apoi în Vest,
dar cel mai dureros în propria țară repudiați frați
slugarnici, vânzători, cu spirit primitiv dement ca să parvină.
N-ați strigat: *uraa!*? n-ați bătut palmele, când țara o vindeau,
asta-i a voastră vină ?– eroi necunoscuți, ai țării de mâine tați.

Hăituiți, hăicuiți, înjosiți, umiliți, uciși zi de zi, clipă de clipă de decăderea în groaznicul vostru martiriu, sufletul neîntinat stă drept ca un stindard roman, monocromatic mesaj de laser – îngeresc în neputința trupului tot mai scheletic, gata să se cufunde! Dați-ne ultima suflare ca o ploaie stelară să ne pătrundă de pe munții în care ați luptat împotriva cotropitorilor roșii voi magi și arhangheli ai neamului, păzitori ai cerului de aproape, șterși din orice arhive sau evidențe, ce proslăveau un viitor de aur. Îngerii dreptății v-au făcut loc de odihnă sub o livadă banală pe care nepoții voștri se vor juca cu chiote nestăpânite fără a asculta acompaniament de aplauze la minciuni sfruntate, renăscuți vor crește hrăniți cu dorul vostru de libertate.

♥ *NECUNOSCUȚI* ♥

În zorii ce luptau cu ale nopții umbre
porniră răzlețite un stol de împușcături
gureșe vrăbii săriră din frunzele uscate
pământul reavăn se îmbibă setos de sânge
în groapa comună săpată sub răzor
căzură șapte trupuri dintr-o dată.
Drept haine doar pielea de tortură scrijelată
nici dinți să mai mănânce netrebnică bucată
nici unghii, care de firul vieții să se agațe
doar ochii umpluți de silă stinsu-s-au dinainte.
Pierdut era războiul când s-au retras în munți
bandiți pentru regim, dar partizani prin sate
întorși din Est și-au luat adio de la frați
cu mintea arestată de-a ocupației spaime.
Au păstorit chiar moartea cu turmele de oi,
dolmenul țipă surd când întâlnește schija,
azi pirul și cu spinii crescut-au pe morminte,
nimic nu se mai știe de grupul maiorului Dabija.

♥ *ICOANĂ PE STICLĂ* ♥

Azi l-am scos pe Hristos din fântână
ciutura s-a înălțat până la cer
– Sfințește Doamne apa aceasta –
cai cu boturi catifelate și ochi adânci o cer.
Azi m-au chemat moșii – strămoșii
la Cina cea de Taină, în oul lui Coloumb
țarini și hotare cântă prin a carului osii
la umbra Pământului inima îi cât un bumb.
Azi la miezul nopții cel drag plecat-a pe vecie
de ființa pământeană duhul scăpat s-a dus
s-a înălțat vertical pe raze de soare
și-a ropotit în glie cu ploaie de mioare.

♥ PLOAIE DE VARĂ ♥

Era o revărsare de streșini ce cântau
se pogorau diluvii pe creștetele mici
din sud de Mediterana, de la negrii ce ritmau
un dans tribal în jurul corăbiei cu pitici.
În turbureala apei sclipea ca un scobar
nedumerirea mută cu iriși de smaralde
în timp ce picături din ceruri lăcrimau
săltând clăbuci în sus cu curcubeuri calde.
Amurg oprise stava pe prispă de orizont
ca obține spinări se abureau în clocot
porumbul se pleoștise până la vârful tont
șuvoaie rupeau dealul în repeziș cu șopot.
Prin porți înalte iute ne furișam în șură
haine puneam la uscat pe fânul ce îmbată
între scânduri late lumina trosnea prin crăpătură,
dar aveam ochi și pentru întregu-ți trup de fată.
Din cuib dosit al cloștii puii în aur se jucau
îi iau în culcușul fin - al palmelor căuș
de afară țipetele năucite în stoluri mă loveau,
căci ploaia-ți mângâia trupul cu toga ei de pluș.

♥ *PONTUS EUXIN* ♥

Veniți în Dobrogea străbună
aici lupul dacic înfige colți în mare
briza prin a lui tulnic încheagă o chemare
valuri întind pe stânci dantelele de spumă.
Din Stambul veliera transportă giuvaieruri
în Histria la portul de istm închis
la Curtea de la Argeș turla se dărâma în vis
până ce Manole zidit-a înăuntru pe-a lui soață.
Ovidiu-n a lui piață plânge etern prin Triste
de împărat la Constanța în statuie exilat
pe plajă la Mamaia nisipul pe reviste
purtat de vânt foșnește în dans destrăbălat.
Dărăscu vede-n mare imagini de corăbii
studenți la Costinești se bățâie pe ring
la Murfatlar în cramă lucesc arome în vin
turiști din Europa cântă la degustare.

♥ *ODĂ ARMONIEI* ♥

Cât de fericit sunt că te-am întâlnit
fii binevenită trecătoare în viața mea,
undeva în Europa de Est îngerul a vorbit:
"Luați o mătură și curățați mizeria din suflete,
nu așteptați din cer ce ființa voastră poate face!"
Norul de praf s-a ridicat în tornadă deasupra pieței
la Universitate, petelele strivite mai sângerău pe trotuar
eroii venerați, doar prin idei n-au moarte în zadar
nu numai prin coroane, ceremonii pompoase.
Lucizi camarazi ai luptei ținem mâini încleștate
adolescenți ne dăruim unul altuia fără embargo,
tratăm aproapele fără reticențe ca pe un frate.

♥ *MESAJ* ♥

Am dorit acerb să sorb chintesența
luminii lumii prin universul poeziei -
fiecare idee era un detunat meteorit
ale căror treceri furtunoase mi-au
sfâșiat înăuntrul.

Am țipat " Prea multe nopți nedormite
stihuitorule, ia mai bine un simplu refren"!
"O ce veste minunată",
spiritul azi ni-l desfată.

Fii binevenită clipă cu zbor de lăstun,
frânt de ploaia grea, cu temeinica stropilor cădere;
lăsați-mă o clipă să strâng culorile difractate
prin genele întredeschise de cristalul prisme
în pupila unui laser.

Olé! fiecare culoare îmi pare mai ștearsă,
lăsați-mă să cânt la xilofonul cuvintelor
Olé! fiecare cuvânt sună gol sau caduc.

În tăcere,

mă rog ca apropierea ta să nu mă zdrobească
cu avalanșa gândurilor înfiorate,
în rugă vreau să te percep lângă mine.
Mă tem că nu am să-ți pot respecta legământul.

♥ *CAPRICIU* ♥

Uneori ești ca o sfârlează
cu goale tălpi prin arșița de vară,
alteori o zi poți hiberna în pat
cu ochi înroșiți topind fața de ceară.
Adesea urci călare pe un nor diafan,
gânduri ți se strămută în vârful de floretă,
arar cu față buhăită de mascaron cerșești
iubirea-n văzul lumii, uitând să fii discretă.
Uneori cu fervoare te-ai dărui oricui,
cu brațe larg deschise întreaga lume ai strânge,
alteori stând alături stingheră ca un cuc
cu spinii din privire m-ai răstigni pe cruce.
Arar cu gura caldă pe obraz depui sărut servil
îți iei la revedere, în gând zicând: Adio om !
Îngenunchind sub mână de voluptate gemi
etern rămâi stăpână pe sufletescu-mi dom.

♥ MARFA ȘI VRĂJITORUL ♥

– Pfiu, fire-aș să fiu al dracu',
se căină olteanul și rotunji un chiot
tot legănând bagheta cu fața la teighea:
omul bun și inspirat
ia papagalu' gata învățat.
– Bine, bre, dar ăști-s doar corbi și ciori neghioabe
de ce le ții legate cu lanțuri de argint
nimeni n-o să le ia să-și strice banii ce nu-i are,
iar prețul pe care-l ceri e prea nerușinat.
– O! Corbul, precum vezi e cel cântat de Poe
și-o baie în tuș roșu-i va da culoare de crepuscul
cu ciocul lui mai negru ca junghietura nopții
pe cruce-ți va păzi tot croncănind un "Never more!"
căci niciodată morții din somn nu-i poți scula,
va face două plantoane doar pentru Poe și tine.
– Ia, lasă-mă în pace, servește un chil de vinete mai bine,
căci până a muri vreau să-mi îndop stomacul
și nu mai pune ciorii în față atâtea boabe.
– Mă ierți frumos străine, uitarea ți-e de vină,
această zburătoare de soi pe larg să ți-o prezint:
ea ciugulește galbeni din visteria țării
pentru-a zbura alături de rege să se ouă
în cocoșei de salbă sau bumbăcei de-argint,
cu gheara-i pe hârtie ea scrie ordonanțe, decrete,
ghiuluri pe degete cu unghii lăcuite îi fac în viață scut,
stăpânii o alintă cu numele de Zoe.
În chiote de hoarde prea des croncănitore
cioara etalează distinse toalete pe la televizoare.

♥ DRUM ÎN RĂSĂRIT ♥

Trebuie să prinzi un crepuscul cu rouă,
când argintatele pajiști au lacrimi sângerii,
să urci pe trepte de ziuă,
te cațeri pe cornul lunii ghilotinate-n zori
când cântul de cocoși va rupe somnul în două
tu negreșit să vii!
În duruitul razelor de soare ce se rostogolesc
prin crestele munților, printre țepii brazilor
fă-ți doi șlapi din norii diafani
albește-i în spuma cascadei pe stâncă,
fii alpinist și urcă!
Nu-ți fie frică, căci nu ai timp să cazi,
dorința te înalță ca un paloș incandescent
în cosmosul viu, depășind haosul metropolelor
spre curcubeul, care cosește mascaroane
din vălătucii norilor;
o cometă te ia în coada ei învelită în purpură
te învârte până ametești și te rearuncă-n citadin.
Începe o nouă zi de servici, copie la indigou,
arhiva lor cu dosare înseriate pe ani te scârbește.
O, dar-ar domnul un amurg schițând coadă de pește!

♥ BANCA ♥

Navă a perechilor în amurg
 pudică încrucișezi în X
 pe laturi câte două picioare
 trei scânduri pentru șezut
 și două la spătar
 pe tine adastă liceenii puri,
 când seara de brocart în parcuri se coboară

.....
 " Culcuș la piept mă doare a capului cosițe
 ce umerii-i îmbracă-n cascade scânteietoare
 arinii albi se aprind ca ruguri în amurg
 dorinți neîmplinite explodează în focuri de artificii".
 În jungla întunecată vânează patimi feline
 mușcând flămânde buze cu aprige săruturi
 rupând pecețile candorii-n irepetabile începuturi.
 Mereu, mereu, tot mai prelung pe buturi
 trupurile noastre vibrează ca limbile din clopot
 dangănul sufletelor interferează
 răstignite în beția unui fân întors,
 pentru a se zvânta de reveneală.

.....
 Vopseaua, altădată luciu, azi cade coșcovită
 în prag de iarnă suspini cu tăișul inimii încrustată -
 Nae & Aglae, cea cu bucle bălaie,
 pe unde mai ești?

" Am doi copii de școală și stau la bloc în Ploiești."
 O clipă poposește lângă bancă să auzi cum singură suspină
 ne așteaptă să revenim – iubiri neîmplinite, fără vină.
 Bătută de vânt și de ploi,
 stropită de-a potăilor nevoi.

♥ ORFANUL ♥

Stârcit asemeni unui samurai
stătea copilul mic cu frunza-n gură
suna duios un cântec ca din nai
tristețea se topea mustind în ochi de mură.
Pe asfalt picioarele desculțe se înroșeau
de gerul ascuțit ce gleznelor mușca
haina prea mare strânsă cu-o sfoară la brâu
nu-l învelea de tot în loc de palton
pe lângă gâtul sfrijit, fără de șal, gol
din buzunarul de la piept un ceas de plastic tot scotea.
Numai carcasă, fără mecanism și fără de butoane
îl scutura mereu să bată sau să sune, îl ducea la ureche
căci poate o minune va opri trecătorii ca să-i dea pomană
rânjea vorbind cu el, muștrându-l ca prins de streche.
În șapca aproape goală arar cădea o sută clincănind
el își amintea de pragul casei vara cu troscățul moale
doi tineri înfulecau în bistrou vizavi – îi privi cu jind
de-a curmeziș cumplite crampe îi cântau în supte foale.
În cizme, cu plase încărcate două doamne cu gurile acrite:
"Miluiți un copil sărman, Domnul să vă deie numai bine".
"Oh, sfinte, ce guvern îi lasă murdari în stradă ca pe vite."
Orfanul înjură în gând,
pentru a se dezmoști se ridică în vine.

♥ REȚETE ♥

Bazarul de curând deschis are de toate la tarabă:
esență pentru-un vis ferice, al tinereții elixir.
"Folosiți spray Intim și probați un pulovăr de Cașmir".
Un domn octogenar ar vrea din nou să fie atacant
să facă apărarea șah mat, marcând un gol de kinogramă
găsim rețete pentru toate: o sută grame zglobinol
e calea dreaptă pentru gol.
Oh! zice dama de șaizeci, as de cupă,
dă-mi tenul de la douăzeci,
cu prospețimea lui s-atrag magnetic priviri admiratoare.
Poftiți, vă rog, capsulă efervescentă să faceți o diluție,
trei picături de elixir,
îți fac curtezanul să intre în delir.
Succes mai mult să am se tânguia timidul tânăr
mă lasă tipele, cică aș fi mic și nasol.
Rețeta: de trei ori pe zi mănâncă praz
și-ți va aduce, în curând, în viața intimă extaz.
Sunt atât de chinuită de rușine se lamenta o puberă
ciupită de acnee,
mama mea e superbă;
viață are pentru orice suflet o cheie
dă-ți cu un fond de ten, ai grijă să nu fii fadă,
rujează buzele mai gros, vei trece chiar drept senzuală,
fii extravagantă în port, în vorbă sfidează bunul simț,
vei fi dorită, căutată, divinizată de cei mulți
oferă-le senzații tari, rețeta întocmai s-o ascuți.

♥ ALESUL CHIP ♥

Imensă e vitrina lui Karstadt, îmi aleg un chip
și altul de la Hertie, sunt două măști de circumstanță,
visez, să-mi fac voie bună citesc reviste cu VIP,
ca emigrant să ajung în lumea lor nici-o speranță.

Sunt acrobat fără talent pe al vestului belșug
ochi profunzi, zâmbete dulci cu vorbe amăgitoare
fac orice mi se cere pe lustragiu ca să nu trag în jug,
debarasator, furier sau gigolo când noaptea dă răcoare.

Oricât de hâd ar fi, cu sânge, slujesc orice patron
nu râd de o cocoasă, ochi sașii sau lucia chelie
mă gudur ca în pat să am femei din lumea de bon-ton
de jur iubire unor obraji scofâlciți folos să-mi iasă mie.

Ador chiar sânii fleșcăiți și venerez un pântec cu osânză
străine buze vor număra mușcatele săruturi seci în salbe
cu aripi de vânt gândul va mângâia în stavă câte o mână
pe pajiști în decor de iarnă luna va cânta nopțile dalbe.

Desigur accept cinste – să dăm pe gât trei halbe, sau bacșiș
pricină nu îți caut de-i fi peltic, hâd, cu sprâncene stufoase
fată de casă, negresă sau bunică întinde masa pe furiș!
Alesul chip – umil serv pe al lui crunt stăpân,
îl va peria fără angoase.

Depinde doar de tine, plâsmuire, cum intriga conduci
în plasă de îmi cazi cu sufletu-ți întregă ai să te legi
jocul pe albul hârtiei cu pete de cafea e ca grădina
fără de uluci
nu are vreun model și calcă orice legi.

♥ MAȘINA ANILOR '50 ♥

Dansează un rock îndrăcit,
mugește din claxoane nichelate,
așteptând la volan pe Sergiu Malagamba.
Un pat dublu poți face pe bancheta din spate
și un bord de navetă spațială
la care atașezi bucătăria de voiaj.
Mașina anilor 50 lucește goală
cu tabla ramforsată dată cu vopsea în luciu,
hai să dansăm sudamericana, îndrăcita sambă.
Mașina anilor 50 este uzină vie
tresaltă, duduie, scrâșnește
când pleacă la plimbare,
dar părăsită de stăpâni în cimitir
ajunge o grămadă de fiare.

♥ UZINA PĂRĂSITĂ ♥

Prin geamuri cocoțate pe un zid înalt
secția lua o nouă zi cu asalt;
cabina macaralei ducea dorul Vetei
de cârligul gol cablul atârna ca un ștreang
de spânzurat criza și șomajul;
strungul carusel nu avea șpan pe jos
stăteau încremenite freza și raboteza,
azi fără ultraviolete – panouri de sudură
ca santinele în tăcere sufereau cu ură.
În containărul de șpan
viermi ascuțiți nu mai foșneau metalic
cu luciri negre-verzui din coda cocoșului,
lozinci prăfuite stau afișate-n van.
În cabină portăreasa cocea gogoși înfuriate,
muncitori făceau grevă în piațeta din spate.

♥ *A PATRA DIMENSIUNE* ♥

A înghițit tot orizontul calul troian,
în care stau ascunse oștile minții,
zace în Piața Universității gol, acoperit cu un țol
pentru a fi încălecat de cetatea democrației cocoțată la balcon.
Erou-martir sau golan post-mortem ?!
Umbre joacă în plasele de raze și cu reflexii dau pase
respirația îmi sare afară din gât ca o vietate încolțită
după fiecare tufiș e ascuns un dușman – să nu cad în van,
la aeroport în loc să zbor o să-mi dau ultima suflare,
copiii și hăitașii au tancuri și reflectoare:
Să vă mărturisesc, oare,
sub șenile cum se moare?
Învins de gloanțele trasoare, iubitei mele ce să-i las?
Un alt bărbat în patul părăsit – îmi pare rău că n-am fost laș!
M-a clănțănit un foc automat ...

♥ *CUȘCA DE CRISTAL* ♥

De mult timp nu îndrăzneau să vă salut:
"Bună ziua domnule! Sărut mâna doamnă!
De ce cuceriri ale civilizației vă bucurați?
Unde locuiți? Aveți servicii?
Și cont personal la bancă? Serios?
Dar e ceva extraordinar!
Multilateral și plenipotențiar sunt două cuvinte,
puțin cam bombastice, nu?
Nu am ce vă face. Așa e perioada în care trăim.
Trebuie să ne acomodăm cu fanfaronada".
"Lasă dracului pălăvrăgeala asta idioată!"
OK sau în regulă. "Ce relații întrețineți cu copiii,

da' cu rudele?

Vă avertizez că mă grăbesc. Am de făcut o anchetă socială pe un grup, neapărat semnificativ, un eșantion din cel puțin o mie de persoane".

"E puțin pentru douăzeci și trei de milioane, dom'le"!

Îmi scot pălăria, dar ale voastre au rămas pe cap.

Politețea mea se izbește de zidul răcelii ca de un scut.

Sunteți ocupați să aprovizionați pivnițele

și cămărilor pentru iarnă.

Ochii voștri fițiși au o expresie înghețată – de androizi numai slugărnicia vă mai umanizează ca pe niște covrigi când vă înclinați în fața șefului strigând: "'Trăiți"!

Circulați nepăsători unii pe lângă alții la volan

conducând bolizi de tablă cu instincte ucigașe

sub ochi galbeni de pantere,

încordându-se la stopuri pentru salt.

Zace plictisită autostrada cu patru benzi,

una mai monotonă decât alta.

Voi pendule umane: la servicii, acasă, iar la servicii.

Desigur veți spune: "Ce vrea potlogarul ăsta de la noi"?

"Sufletul meu nu este standardizat, ca al vostru,

desfide monotonia".

"Să fie închis, ați țipat

în cușca indolenței, obrăzniciei și prostului gust.

Acolo să crape de foame în timp ce gura noastră

înfulecă și rânjește cu buze unse".

Cușca însă e de cristal, iar gratiile-s făclii

din care coloane incandescente învăpăiază cerul

scriind lozinci – vreau să fim frați,

încercați să vă schimbați!

Din păcate nu ne putem pune de acord,

cu toții suntem în criză de timp.

♥ NOUL BABILON ♥

Emigranții din Europa au plecat pe vase spre lumea nouă pentru a întemeia o așezare, devenită apoi oraș și metropolă; habar n-au avut că rasa galbenă uimită traversa Pacificul, pentru a-i da mai multă culoare; negrii de pe plantații din sud năvăleau pentru un salariu mai bun; în boom apăreau fabrici, uzine, șantiere, metropola zgâria norii cu blocurile ei și Jumbo Jeturi împânzeau acum lumea și cele două oceane survolând Statuia Libertății, care străjuia portul.

Dumnezeu a strigat: "De unde atâta goană după bani, de unde atâta fățarnicie, minciună și lipsă de credință"?!

Le-a trimis arhanghelii, care cu paloșe de foc au tăiat înțelesul cuvintelor și toate cartierele s-au separat între ele.

În cel italian poți bea un vin sau mânca pizza la EL Mercato, în cel chinezesc ai languste sau sânge de reptilă la Nang Jing, care te fac mai viril,

în Manhattan ai fructe tropicale și creier pané de maimuță și toate cartierele țineau la puritatea rasei, la limbă și la credință,

dar nicăieri nu puteai avea de toate pentru care erau într-un război permanent, căci nu se acceptau reciproc.

Unul din îngeri s-a făcut muritor, pentru a-și astâmpăra foamea din spirit, ca să vă atragă a înființat un drugstore, unde vânzători de toate rasele serveau minaturi ...

Magazinele astea le-a întins peste tot în lume sub pretextul că mănâncă clienții grăbiți conversau.

Unii zic că l-ar fi chemat Mac Donald, vă rog, însă, să n-o luați drept bună.

♥ ALFABET MAGIC ♥

Litere efemere apărute pe prund
zgâriate cu un deget pe nisipul ud
de care vălureala își strivește sânii.

.....

Un "A" ascuțit ca și un cort alpin,
un "U" vana în care vei lenevi în baie
toropit de căldură
sau "V"-ul ca o prăpastie adâncă
un fir de mercur se zbate pe albia de stâncă
deasupra căruia plutește imponderabil o nacelă.
"O" vezi balonul mai sus multicolor, excentric,
"X" crucea sfântului Andrei,
când treci peste pitonii nemișcați ai șinelor,
"C" e palida lună pe cer sticlos de iarnă,
"S" serpentina drumului pe coastele de munte
gemând sub greaua hlamidă de zăpadă,
jur împrejur păduri de brazi cărunte .
Școlarul descifrează alfabet în trunchi cioplit
clădind castele pe tabla de nisip la tivul plajei
de către un val translatat mereu dezgolit.

♥ NARCIS ♥

Nu am tânjit la chipul din oglindă
Farduri stridente nu l-au decorat
Zâmbetul zile-n șir pe clarul luciu
Mieros rost n-a avut de căutat.
Oglinzi vii am găsit în ai mei semeni
În ochi, pe chip să înmulțesc trăiri
Ecouri navigau prin suflet
Multiplicate-n prieteni și iubiri.

♥ "ROMÂNUL NĂSCUT POET " ♥

Nedeia s-a aureolat cu-o șezătoare literară
veneați colecționari de "cuvinte potrivite"
închise în caiete de amintiri .
Alaltăieri ca flamuri sfârâiați în țării
azi – catarguri fără pânze,
eșuate, stropite de mușcături de val.
Băteați la Porțile de Fier,
cu doruri vă topeați în fluviu,
fierbând în clocot la Cazane;
cu nervi încordați de muze
sunați pe Obcine din tulnic,
ciopleați cu harul minții trunchiuri
și le puneți troițe la răspântii,
unde căile semenilor se întretăiau...
Pe câți cotidianul nu v-a sugrumat?...
o soață guraliv – clevetitoare,
bărbatul parvenit, c-orgoliul "afumat",
plozi ce mărit-au grijile însutit.
Stați îmbrăcați în haine de servici
cu teama-ngrijorată de pe față,
tăceți – seara vă gândiți la șefi,
cum să le ziceți: Bună dimineață?
Cântați din nou cu noi
și cutezați mereu a năzui;
să zici un Aaa, replic un Ooo!
isonul ține cu un Uuu,
alții se miră: Ce-e?
ea spune "El?", el zice "Pa!"
Pe corzi de harpă,
muzele-n șezătoare ne vor recrea.

♥ POET ♥

Orgolios june, un gigant în degete grosiere,
frângeai meșteri dibaci,
c-un simplu bobârnac
îi prăvăleai de pe schele.
Laș, altădată, un scofâlcit de pitic,
făceai ascunziș de zi în al amantei buric.
Până ce ale cărnii orgii l-au nemulțumit pe poet
de tălpile lui s-au aninat rând pe rând strămoșii încet
pașii-i i-au vârât în pământ, ce greu era de mers!
Sortiți din cârcă strigă nepoți prin zeci de guri,
în piept bat nesfârșit clopote cu dangăt din scripturi
prieteni îi țin de mâini, iubite îi încolăcesc grumazul.
Ui-u-iu-iu, ce horă din brâuri rotită,
peste arc carpatin cu ea iea românească e tivită.
Nimeni nu poate să ne momească,
nu are ce-n schimb să ne dea:
ochiul interior nestrămutat își limpezește pupila
clipă de clipă în ea.

♥ RETARDAT ♥

M-ați chemat la întâlnire cu un destin implacabil
am sosit prea târziu ursitoarelor, mă știu vulnerabil.
Indecis am pierdut un tren, al doilea era prea târziu
să zbor exclus, prea scump e avionul,
iar telefonul public avea gura blocată
de fise strâmbe, devalorizate.

Mă iertați ursitoarelor că am pierdut un destin
aveți puținică răbdare, vă rog să vă gândiți la altul
eu am răbdare cu carul, de fapt trăim la porțile Orientului
unde timpul se măsoară în cojile de semințe,
scuipate grămăjoare pe jos de navetiști între Cosmos și Haos.

Nu mă momiți cu raiul, s-ar putea să o iau pe din dos
"că așa îmi vine câte odată, să crap cu cuțatu'n piatră".

Ursitoarelor îmi sunteți în trup, îmi cântați cu mii de glasuri
știți bine nu sunt laș, deci nu voi lipsi!

Ursitoarelor, să știți că, orice transilvan are asupra lui oricând:
brișca, slana și o glajă cu horincă ,
trage o dușcă înainte de a-și strânge în brațe drăguța,
până la urmă ne vom înțelege cumva,
dacă ați avea puțină inimă.

Pe a mea nu v-o dau ca să o mâncați friptă,
refuz orice compromis,
nu vă mai bateți capul cu al meu destin, ursitoarelor!

♥ *DEBUTUL VERII* ♥

În orga dimineții hoteluri turn se înclină
pe muchii de lumină,
stau delegați în bar și prăpădesc diurna,
pe trotuarul ud, tiptil, în dans de balerină
scălâmba ursitoare pe masă așează urna.
Nu tragi lozul cel mare, căci șef e cel pilos
matelot în naufragiul vieții la camarazi dai vamă
să sfășie dulăii porția de carne până la os,
după ospăț costumul și-or scutura de-o scamă.
Colege prin al tău suflet ca suple liceene
cu zâmbete candido vor încerca ispita
tăia-v-or îndrăzneli din aripe perene
în bălți cu-a lor mocirlă spoi-vor din plin vita.
Apoi la iarmaroc vor strânge lumea toată
să-ți caute prin riduri trecutele dorinți
le-or licita bucată cu bucată
te vor batjocori cu lei, vor râde mulți din gloată?!
Ai grijă, cu-o față sobră îi poți mima pe sfinți!

♥ *ULTIMUL OM DIN LILIENFELD* ♥

Tu care ai trăit de secole pe aceste pământuri
brav colonist, azi pionier retardat al retragerii,
patria mea este satul tău, casa ta oricum te vei numi
și în orice limbă ai gândi; lasă-mă să te îmbrățișez
câtă nesferată bucurie să îți simt crezul alături
poftim, ia drept toiag vigoarea crezului meu.
Odată ce ne-am strâns mâna nu vei mai pieri niciodată
casa ta, stirpea ta nu o vor mai șterge venetici parveniți
tu - român, sas, maghiar, evreu, gitan sau ucrainian
tenace luptător pe Nistru, care întors acasă ai fost deportat
ochiul tău păstrează pe retină hâdele fețe ale dușmanilor
înainte i-ai avut în față, acum pe din dos scot țara la mezat
politrucci ce-au îngărășat câmpiile cu trupuri
și munții cu suflete.
N-ai nici curent, iar apă bei de la pârâu
sfredelul îți străpunge pieptul, la joagăr tai singur
unicul tău ochi înroșit de fumul focului cu găteje
îl închizi seara plictisit de atâta minciună și hoție.
Bătrâne luptător, aproape nimic nu ți se mai cuvine!

♥ *ORANGERIE ÎN PLOAIE* ♥

Încă sunt copleșit,
sufletul caută odihna pe o bancă udă,
copacii orientali plâng,
florile în aranjamente pestrițe transpiră:
lotuși puri, pansele de catifea,
bujori cu carnație senzuală și ...
trandafiri pățimași din brocart.
Numai artezienele, ca uriașe pământufuri
pregătesc de ras un cer cu barbă de nori
și favoriți din vălătuci de ceață; dis de dimineață
în iarba tunsă perie, zac uriașe ceasuri desfăcute
uitate de îngerii întunericului,
roțițele lor de jad nu se mai pot opri.
Veniți semeni să oprim acest perpetuum mobile,
ticăitul lor interminabil ne chinuie existența,
în locul tihnei ne oferă graba celui superficial.
Veniți îngeri să salvați lumea de la prăpăd!
Dar îngerii nopții coboară numai pe raze de lună
se transfigurează în licurici și se lasă prinși
cu grafe în cocuri de virgine,
atât de rar încât profesorul de fizică ar zice:
"Ar fi posibil, dar foarte puțin probabil."

♥ *BALADA COPILULUI* ♥

Uneori plâng și mă dor
genunchii zdreliți de a pietrelor muchii
alteori râd cu ochii în soare
și zgâriu pe nisip a numelui buchii.
Gata-s mereu să împletesc cunună
– Te Deum –
pe al pajiștilor înflorit tăpșan
sau în orangerie din fântâni arteziene
să fac cozi de zmee cu zbor de aeroplan.
Adun liniștit toți condurii din lume
pe care-i umplu cu nisip și frunze uscate
bijuterii păstrez în al templului suflet
de râd sau plâng din mine izvorăsc
cascade ropotind nestemate.

♥ BALADA AZILANTULUI ♥

Ți-ai distrus identitatea și acum nu mai ești nimeni,
fața ta jubilează în vitrinele magazinelor
unde abundența și-a revărsat cornul fără fund
Nabun Cole, negrul fraticid din Ruanda.
Vei împărți cu alți trei o cameră în lagăr,
de două ori pe lună vei fi chemat la autorități,
vei tremura de teama să nu fi expulzat.
În Germania e mai bine chiar decât în visele tale,
pe vremea când erai copil și maimuțele-ți furau banane.
În Vestul Europei ai un nou nume - Șurțu
pentru 20 de mărci faci curat o săptămână în hol,
în bucătăria și în baia comună.
Îți place jocul ăsta colectiv cu un ghem de sfoară?
Nu-i faci nici-un nod, căci tu nu te încurci niciodată
ții minte întotdeauna cum se numește partenerul
care ți-a oferit ghemul - niciodată sfoara nu se încurcă,
când dai ghemul înapoi,
așa cum s-a întâmplat cu existența ta.
Ce joc fain – așa vă puteți cunoaște mai bine toți emigranții,
îmi zâmbești din vagonul luminat al unui S-Bahn
Karl Platz Stachus rostește vocea conductorului,
trenul pleacă mai departe în marea metropolă ...
Adio, fericire vremelnică!

♥ ORA 25 ♥

Fac manechine praznic în butic
obraji de ceară, falduri țipătoare
fii gata – orele plăcerii vin
în fapt de seară duduind motoare
rulând pielea de bivol întinsă pe pământ
Dracula-n Cadillac azi iese la plimbare.
Tăcută întrupare de-oniric și de sardonice
argonaut având în piept răceala nopții astrale
ne știe, căci citește în gânduri ticluite,
iar victima ochită scăpare nu mai are.
Galant, persuasiv cu bani ademenește prada.
Iubito, deci fii gata!
Pentru a-i servi la un dineu festiv
tu – doritoare de senzații tari
instinctele ascute – ceasuri de voluptate vin.

♥ AMELIA ♥

" Fecioară de aș fi
și-aș mai trăi o zi
a ta eu nu voi fi!"
Amelia cu fața triunghi-creol și ochii migdalați
încremenea-n statuie cu gravități pe buze
uscate de ură, în ochi torțe ardeau cu dușmănie
eu mă gândeam la bârfă sau la o calomnie.
Abia am cunoscut-o pe plajă – colonie de turiști,
lumea în concediu se distrează,
ea nu îmi da voie să-i fac curte,
ca surdo-mută mă ignora,
indiscret nisipul îi luă mulaj a trupului copăie,

ce noaptea în ritmul dansului va sălta dement
la Calul Bălan, sau altundeva ... prin închipuirea mea.

Ca nebun după ea, gândeam o tragedie în familie
sau o decepție îngrozitoare:

ce suflet barbar a robit-o,
cu fierul înroșit marcându-i o lalea de jar,
momind-o poate chiar pe veci
cu-o falsă lume promisă.

De unde tot acest comportament bizar?

Elanul îmi era înghețat de ura ei, ochii-i mă biciuiau,
sufletul îmi era luciul unui lac pe ger tăiat de patine,
cuvintele-i ca niște pumnale mă străpungeau,

însângerate mă răneau.

Ce față buclucașă, mai bine vorbă nu-mi creștam

aș da oricât să mă mut de la ea de la masă

să n-o mai văd, să nu o mai salut, s-o uit
veninul urii fetei mă îmbolnăvea de scorbut!

Odată am visat-o plângând pe al meu umăr,
citea îndelung scrisoarea și hohotea în plâns,
în pumn boțea hârtia și-o netezea din nou.

Sub felinar Amelia era un vis obscur neîmplinit
la Cazinou în Constanța – al sihăstriilor de ape
misterios cadou

pe care valurile-l plămădesc toarse de-un vânt caduc

îl șlefuiesc în amfore cu trup de flamingo,

rugii celor nefericiți ecou îi dau în scoică

cu suspinarea plajelor din Sud.

Sper s-o ajungă iahtul meu de dor

în rada unui port grecesc

pe umbre, dorințele-mi cos tiv,

înainte ca să fie prea târziu.

.

♥ CALIPSO ♥

Ne chinuie în gară despărțirea, căci vine cu plecările din sine
când deranjăm la tabieturi, cuprinși de vagi emoții
în ceas de seară ce poartă mirosuri de sulfine
visăm culcați pe-o rână, stresați după o zi gustăm singurătatea.
Spiritul ca zăganul din nimb de raze înfoaie aripi late
încotro să-l ducă zborul, e indecis, îi vine greu s-o rupă
cu iubirea prin care Calipso l-a legat.

Domestici și servili cu palme împreunate la geamul unui bloc
cerșim un vis închis într-o emisiune – secunde fug mai încet
cu un videoclip pe ecran, sau visuri scrise-n fraze cizelate
închise între coperti – suavă pitrocire de gânduri diurne
câți alter ego nu a ars, cenușa lor a umplut în cavou urne ,
nostalgică pasărea amintirii prin ele mai poate ca să scurme.

O, societate ce impui la gusturi, păstrând la cutume atavic
dând anateme tu faci doar mici schimbări de decor:

fii calm, gentil, suav și laudă pe toți, nu sudui pe nimeni
înjurătura-i bumerang,

întoarsă într-o cicloidă destituie orice rang,

nenoricirea-i când din grabă gafezi, uiți descheiat un șliț,
sau când în zloata de afară

un șofer șugubăț din anvelope-ți dă cu șpriț.

Cu trăsături destinse, bonom cu față calmă ascultă la taclale
cu ochi mari, blânzi, inofensivi, bovini tu rumegă agale
tot ce alții debitează provincial:

funcționari, colegi, rude, amice,

la șefi fã plecăciuni tăcute,

doamnelor influente puțintică curte,

aprobă-le ideile de mucava,

iar ifosele lor dă-le pe gât ca braga,

sus-pus pe mitocanul cel mai agresiv

cu buze dulci numește-l frate,

scroafei, celei mai rea la suflet sărută-i mâna, zii-i domniță;

cu sârg să-i perii și lingusește-i nerușinat,

căci cugetu-ți cu servituți nu poate intra în rahat.

Asta-i democrația de tranziție la finele secolului XX
 și unu, ce face pe nebunu,
 vorbesc în numele alegătorilor doar demagogi sau zevzeci,
 orgolioși semidoctii emit sumar-dure și imbatabile sentințe
 fără a-și bate deloc capul, doar piept umflat, voce asurzitoare
 impresia contează, orice truism repetat devine idee genială!

În plasa conviețuirii post-totalitare de protestezi
 nu faci nici-o scofală, acceptă sufragiul universal
 și viața de concitadin banală,

... nu fi ridicol,

seara oricum singur pui capul pe-a gândurilor poală.
 Aluneci în jos, pe tobogan spre afundul din vis
 gustând fugar hașișul din abis.

.....
 Peștele tigru în acvariul violet
 cu aripioare franjurate înoată încet,
 exotici corai stau față în față: pupici-mici
 și parcă au ce spune
 numai de bine, cele bune să se adune!

.....
 Bruscu buzele strivite de arsura altora frig,
 magnetic te atrage un trup încărcat de-a instinctelor semne,
 peste ale tale coapse Calipso își face călcâiele cârlig,
 sâni cu ale lor potire pe piept te tatuează-n geamăt,
 frunțile cu sudoarea în boruri de broboane
 încearcă inutil ca să rămână demne.

O caracatiță nesățioasă cu ciocu-i vlaga întreagă suge,
 la culme excitat frământați carnea elastică cu degete avide
 până-ați trecut de culme.

Poștalionul instinctelor satisfăcute
 și-a deshămat telegarii de nervi, priviți zace-n hangar,
 o trăsură lucitoare fără atelaj și pasageri – o lume mută.
 Deșteptătorul sună pocnind din pleznă ca un bici,
 ne repetăm dresura cinci zile-n săptămână.

Să mergem la servicii!

♥ SURÂS ♥

Mariei B. Mișuș

Când despărțire ne-am luat
trenul pleca din gara
cu stâlpi și grinzi de fontă,
o gară verde a Vechiului Regat,
la poale de Carpați. Pe stânci încremenite
brazi se înșurubau în ger
înfoiați cocoșește de promoroacă,
zâmbetul tău lumina pe peron
prin vălătuci de aburi ai uitării
ca nestematele zăpezi în noapți cu lună.
Ți l-am subtilizat într-un sărut
îl simt stingher și binecuvântat
– același ca la început –
intersecție de ezitări și îndoieli
cu al lui curcubeu de misterios optimism.
Nedespărțit camarad l-am pus medalion la gât
lucea în raze uneori ca un scobar argintiu,
alteori își unduia aripile ca un pescăruș
gata mereu să îmi țină de urât.
Poate m-așteptai în Valea Dorului
sperând că lunecarea schiurilor ne va reuni,
mă scuzi, te rog, de alte brațe ne vor încălzi,
pe veci tainic surâsul tău înmugurit va dăinui
păstrat asemeni unui talisman.
Mai sper că-l vei avea intact,
atuncea când voi reveni,
să mă aștepți cu el deschis pe buze
scăldat în nimbul din priviri.
Uneori – singur,
mă îndoiesc, că mai poate fi așa
și pentru a nu destrăma horbota finei vrăji
închid ochii în gară și trec ca prin tunel.

♥ OȚEL ♥

Fără de voie chemați să prindem viață
plecăm fără de voie de pe a lumii față
trăim cum e puțința, ursită este soarta
nu vom ști niciodată ce va aduce moartea?
Ne minte de milenii,
de secole netotu-i alături de deștept
diversitatea este o harababură,
n-ajunge cel cuminte, ci altul ce se bate tare-n piept
de nu pentru el alții bat toba-n țara toată,
celălalt: distins, capabil sfidează a lumii bune-cuviințe
nu știe să se poarte, nu-i om de lume, nu-i flecar
Levantul nu l-a înzorzonat cu cununi
de aceea îi banal, sărac cu duhul, nu are al istețimii har.
Gustăm mereu victorii și înfrângeri nu pe merit
oculte societăți, partide, fundații ridică doar vânduții
anagramați și sluți ce-s gata de trădare,
promisiuni cu mese opulente manipulează mase,
a căror obscure cugete sunt doldora de angoase.
Netrebnicul și lașul nu-i demn de-un strop de ură,
cu pași mici copromisuri ratează țeluri mari,
minciuna, jegul și urdoarea put la el peste măsură.
Liant clientilismul face flecării tot mai tari,
tâmpul cu bani se pune gătit la volan
de are-n față zebra accelerează brusc
hăitaș de pietoni zâmbeste mulțumit
când din bălți îi împrășcă cu mângă și noroi,
mașina îl slujește pe alții să-ngrozească –
metalice schelete ce altădată ne-au slujit,
agonizează-n durere cu pete ruginii pe fiarele din șrot.
Sadici și crud e lașul ce ascuns într-un ungher
pune la ochi luneta inima cu glonț țintit să oprească
sau pistolul mitralieră pe foc automat, pac-pac
siluete nevinovate – civilii tirului lui cad pradă.

Pentru el războiul civil e doar o vestă grosolană
ca să pozeze-n patriot, a omorât pe altul
pentru limbă, credință, port sau te miri ce,
c-un rânjet tâmp de vită linge satisfăcut buzele-i otrăvite.
În timp de pace imberbi cu caș la gură,
odrasle de bani gata iau de la părinți mașini,
val-vârtej răstoarnă stopuri, calcă sub roți bătrâni, copii
lăsându-i rupti de fiare : oțel, tablă sau fontă.
Criminali, ce zâmbind cadavre terciuiesc pe șosele
rămân printre cei liberi, insolenți, cu țigara în gură,
sfidând leșuri desfigurate, pe care floarea cărnii se usucă
sau invalizi, cu viața de chinuri deformată.
Dar monștrii citadini coclesc otrăvi mult mai discrete
parfumul florilor strică cu țeava de eșapament
lucind metalic culori – utili așteaptă în parcare
cu întrebări pe ștergătoare de parbriz : unde vă duc?
Să nu vezi ciuful infestat ce cârâie în portbagaj
gata să cuibărească o ciupercă,
ce-n rădăcini sugrumă lumea toată.

♥ NENĂSCUTUL ♥

Tată eu nu îmi pot cunoaște chipul
nici mângâierea mamei nici limba strămoșească
pierdut sunt în uitarea celor ce n-au cum să se nască
urla-voi fără gură, voi plânge fără ochi nestinsele nevoi,
nici suflet nu-mi pot face pentru a comunica cu voi.
Am fost un bulgăre de plasmă în care mâna sorții
a început doar joaca, chiureta a ras al meu balast
al vieții zbucnet de lumini în ochi nu va găsi adast.
Nu m-ați dorit alături, voi creatorii nu mi-ați dat un chip,
nu-s nici măcar lutul vieții ce zace modelat în avorton:
fără de smalt, scos neînsuflețit, el totuși seamănă a om.
O combinație ratată: ce-i doar o viață neîncepută?!
În ochii voștri de timpuriu sleiți nasc întrebare mută,
căci de-aia tată-s zbucium ce te-a junghiat în piept
și nu îți las odihnă pân' ce nu-mi vei da viață
peren tu te vei duce, eu voi urma pe drept
m-ați ocrotit cu drag, apoi vă voi sfida în față.
Tot ce voi într-o viață ați creat nega-voi cu ardoare
în van o să m-agit, fără a face nimic,
așa e omenirea! Mai bine m-ați fi lăsat în neant!
Dar tu vrei să mă vezi mai mult decât vreau eu pe tine
să auzi orăcăitu-mi de brotac, cum mă târăsc pe vine,
apoi copăcel, mă înalț într-un alt exemplar:
un prunc al iubirii – cerscul dar.
Adio tată! Oricum nu le vom împăca pe toate,
de când e lumea așa-s legile firii.

♥ *UN GOLIARD* ♥

Prâslea se aburcă în cârcă crezându-se voinic
grumazul aprig strânse cu menghina din coapse
împunse cu pinteni în coaste bidiviu
trase de urechi ca-n hățuri: "Dii, dii căluțul meu!
prin viață sus călare voi colinda mereu".
Chipul lui teșea frizura tatălui pe oglinda din hol
din floarea fragedă a cărnii cu inocență ochii
se încredeau și îmboldeau de toate cele
zvâcnit de ied sau prime triluri, când puii zboară-n stol .
În privirea părintelui lucea o silinoasă scepticie
grav cântărea la riduri pe pielea scofâlcită
și firele cărunte sute pe-al tâmplelor abac,
cum viața sculptor cinic le-a încrustat pe fagur,
precum cercurile făcute de pești
în trunchi de ape pe-oglanda unui lac.

♥ *ROMULUS & REMUS* ♥

În sat etrusc doi gemeni ce au rămas orfani
ascunși stau în cenușă, tresar la zângănit de arme
Rhea Silvia a pierit urându-și fetele mai mari
în floarea vieții barbarilor vândute în robie.
Fără tăgadă soldații lui Amulius nu i-ar fi cruțat pe băieți
de-aceea ea îi împinse-n cuptor și trase piatra-n ușă
gândindu-se la Marte. În liniștea satului prădat
foiau jivini scârboase ce se îmbuibau cu stârvuri
deunăzi vitează a stat sabia în brațul înarmat,
fără de vlagă trupul învins nu mai avea scut de apărat,
carnea scrâșnea în fălcile cu dinți: șobolani, hiene
și câini sălbăticiți, împunsături de ciocuri
de la corbi, vulturi, gaie și buhe.

Lupoica solitară rănită în luptă cu haitele străine
plângea puii sfâșiați de boturi hămesite după o iarnă grea
rânjind sinistru colții mortali pe jugulară.
Amușină la piatră, pictând-o cu sânge
lungea botul sălbatic tot căutând sălaș,
când se culcă pe jos durerea din uger o străpunse
și scheună prelung făcând deschizătura,
jăratecul din ochi îl aținti-n cenușă,
dar mai întâi mirosul vesti puii de om
a căror mâini de limba prelungă fură linse.
Din botul ei sălbatic cu salbele de dinți
zdrobind în mârâituri rozinchine de sânge
ieșiră doar scheunături prelungi,
copiii-n genunchi încep a plânge.
Mănuțele de fragă,
ce dintr-o pălitură de colți puteau fi sfârtecate
întinse au fost linse și-au tras de blana aspră.
Trupul mirosind a pădure deasupra se culcă,
iar fagurii din țâțe deschiși de guri sugare
își deșertară plinul pentru sătulul somn.
Cum viețuiră lup și om la granița de sat cu pădure
legenda spune că apoi domnit-a bunicul celor doi
zis Numitor ; când gemenii zidit-au a lumii inimă-n cetate
Remus invidios pe Romulus la luptă-l provocă.
Lupoica, bună mamă, înțepeni în bronz la prima pălitură,
când Romulus pe Remus cu sabia-l străpunse,
fără să știe că de-un alter ego nu ai cum scăpa.
De Romulus purtată la cârmă în cetate
efigia lui Remus prin vremi cutreierând
își închegă-n statuie dorința de dreptate.

Virgil bătea darabana pe bute, palmele mici făceau plici.
" Tată, jubilă Alex, trăim o aventură ca în corabia cu pitici".
Atunci sora mai mică, Mădălina,
cea nenăscută încă se închegă la chip,
iar ochii ei plângeau străpunși de țepi de raze
rubinii în amurg, când apele aștern un drum de sânge
în liniștea adâncă, ca ochiul dintr-un tău de munte
auzii al ei glas, cuvinte-n piatra stâncii dăltuite:
" Nu veți scăpa, tu viață nu-mi vei da, nu mi-oi cunoaște frații,
vor trece zile, ani, secole, istoria s-o scrie și rescrie
mai strâmbă sau mai dreaptă fără a ține cont de tine
pe lume vor trăi doar alții, *nu eu*,
nu fata ta și nici nepoții tăi,
nu ne vei duce iarna cu bidivii la sania cu zurgălăi.
Acum de-ajuns îți sunt băieții,
nimicul ăsta nu-i greu să îl socot
alege deci cu ei absurd te-or înghiți castelele de apă,
sau fã-le vânt în ale recifului colți,
două suflete inocente sunt de ajuns, bestia să fie săturată"!
" Mădălina, mai crudă ca a falezelor sirene
îmi sfarmi orice simțire, inima mi-o hăicuie hienele groazei
că degeaba am trăit, din naștere ratat sunt,
căci sorții m-au chemat la viață într-o epocă slută de strâmbă
furtuna nu am cum opri, pot doar să dispar pe veci"!
Alex mă șterse pe gură c-un aer triumfal se împingea în picioare
vrând să sară, palmele lui storceau ale furtunii plete,
Virgil bătea tamburina,
chipul lui rotofei era aureolat de expresia banală
a puilului ce nu știe de pericol și viața veșnicie crede,
pe lume inocent copil va rămânea mereu.
Mădălina izbucni în plâns torențial - ca ploile de vară,
lacrimile ei se întăreau în chihlimbarii agrișe,
rostogolindu-se umplură zornăind a trupului copaie,
vrui să le adun, în mine trozniră icnete asurzitoare.

.....

– “Banditule, poți ațipi la Zarca!”

Scrâșniră trase zăvoare, apare

Lopată gardianul cu fața lui cea lată,

igrasia se scurgea pe ziduri, trup,

țurloaie clipociră,

atât de multă apă mocirlită de-am la picioare baltă

sau lacrimi de durere strânse de deținuți în chinuri

îndurate,

când se gândeau la rudele rămase-n libertate.

" Nu am cerut nimic, voi tot mi-ați dat ani grei de pușcărie

și-ați răsplătit gândul curat din glas cu-n glonț în scăfârlie."

"Treci la raport porc de bandit și mârșav trădător!"

Pe coridor o cruce neagră într-un pătrat de aur,

al libertății dosite tezaur - un trâmbițat crâmpiei de zi,

în care băieții cu mama lor se întorc de la coadă

pentru un chil de zahăr sau făină și-un litru de lapte sau ulei

vegheat-au noaptea întregă privind la eșafodul lunii,

până ce-n zori a fost decapitată!

Cu burta ghiorțăind visul epocii de aur are mai mult temei!

De mult nu mai știau nimic despre al lor deținut-tată.

" Bandit, exploatator și dușman al clasei muncitoare"

cârpesc securiștii la carne în care nervii nu mai dor,

dau cu bâte, cu arme trupul zdrelit, tumefiat e doar bătaia lor,

dușmănia abjectă a forței barbare mă umple de milă, nu de ură.

" La noi și pietrele vorbesc"!

Câtă dreptate au, în celulă pe zid sta scrijelat:

" DC a plecat la Domnul." Lopată a adăugat:

"Urmați-l cât mai mulți, că nu-i nici un păcat."

Ceva fără margini mă înneacă: obnubilare, plâns să fie?

Nu, brațele Mădălinei mi s-au încolăcit de gât

fața ei fraged-bucălată de a mea suptă atât de strâns lipită

surăde la slugile călăi ce-n abatorul închisorii

pe-altarul luptei de clasă sacrifică o vită !

Cea nenăscută încă trăia în cugetu-mi mereu

nimeni nu o putea atinge, era a mea, *numai a mea*,

cu veghea sufletu-mi păzea!

FLOAREA	2
ÎNTÂIA IUBIRE	3
BOB DE GRÂU	3
APA	4
DILEMĂ	4
ERUPȚIE	5
SPICUL	5
PĂDUREA	6
RÂNDUNICA	6
CANCEU	7
COPILĂRIE CITADINĂ	7
PASĂREA	8
LAC GLACIAR	8
FORME	9
CANARUL	9
DEGETELE	10
PERPETUUM MOBILE	10
PROPTEAUA	11
TINEREȚE	11
DANS CU UMBRA	12
PE SCURT	12
HAI MARE	13
CALAMBURURI	13
LIBERTATE DE TOAMNĂ	14
ALEEA EROILOR	15
SCHIMBAREA LA FAȚĂ	16
REUNIUNE	17
VRABIE ÎN CREȘTET	18
TURMA	19
DUPLICITATE	20
GRĂDINI ÎN OCTOMBRIE	21
POLEI	22
BOLEROU	22
CÂNTEC DE LEAGĂN	24
UNEI PIANISTE	25
SĂRITORUL ÎN APĂ	26
RĂGAZ CU PORUMBEI	27
SEMINAR	27
GALAXIA LIBERTĂȚII	28
RANA	29
NOAPTE ALBĂ	30
APROAPE	31

CARTIER COMUNIST	32
AMNEZIE	32
PROGRESIA DICTATURII	34
AFACERE SENTIMENTALĂ	35
ZBORUL	36
AMBIGUITATE	38
ÎNTÂLNIRE ÎN PLIN SEZON	39
COLȚUL	40
OAȘ	42
ROMÂNISM ALGEBRIC	42
VORBIRE ROSTUITĂ	43
COPIII REVOLUȚIEI	44
PLICTIS	46
JOC DE IMAGINI	47
VESTIGII	48
SERATĂ LITERARĂ	48
TANDREȚEA NOPTII	49
VESTIMENTAȚIE	50
COADA	51
TACLALE	52
MĂNUȘA	52
TROIȚA	53
CIOPLITORI ÎN ȘURĂ	54
JOCUL IELELOR	55
BALADĂ PENTRU BULĂ	56
ÎNTÂLNIRE ATEMPORALĂ	57
PĂDUREA BRANIȘTEI	59
CINA	60
ARBORE GENEALOGIC	62
STRĂMOȘII	63
PĂRINȚI	64
GENERAȚIA REGĂSITĂ	65
NECUNOSCUȚI	67
ICOANĂ PE STICLĂ	67
PLOAIE DE VARĂ	68
PONTUS EUXIN	69
ODĂ ARMONIEI	69
MESAJ	70
CAPRICIU	71
MARFA ȘI VRĂJITORUL	72
DRUM ÎN RĂSĂRIT	73
BANCA	74
ORFANUL	75

REȚETE.....	76
ALESUL CHIP.....	77
MAȘINA ANILOR '50.....	78
UZINA PĂRĂȘITĂ.....	78
A PATRA DIMENSIUNE.....	79
CUȘCA DE CRISTAL.....	79
NOUL BABILON.....	81
ALFABET MAGIC.....	82
NARCIS.....	82
ROMÂNUL NĂSCUT POET \.....	83
POET.....	84
RETARDAT.....	85
DEBUTUL VERII.....	86
ULTIMUL OM DIN LILIENFELD.....	87
ORANGERIE ÎN PLOAIE.....	88
BALADA COPILULUI.....	89
BALADA AZILANTULUI.....	90
ORA 25.....	91
AMELIA.....	91
CALIPSO.....	93
SURÂS.....	95
OȚEL.....	96
NENĂSCUTUL.....	98
UN GOLIARD.....	99
ROMULUȘ & REMUS.....	99
FURTUNĂ.....	101